ΤΕΥΧΟΣ 7
ΟΚΤΩΒΡΗΣ '80
Τιμη 75 μιλς

Τ.Κ. 5143

εργατικη δημοκρατια

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Μόνο ένας εκτος πραγματικότητας θα δοκίμαζε έκπληξη για την στάση των εργοδοτικων οργανώσεων.Οι μύθοι για τους καλους εργοδότες που χάνουν τον ύπνο τους, οι καϋμένοι πως να βρουν τρόπους να επενδύσουν για το καλο των εργαζομένων και της κοινωνίας, ανήκουν σε άλλες εποχες.

Σήμερα οι εργοδότες έχουν βγάλει την παραμυθένια μάσκα και έκαναν ξεκάθαρους τους στόχους τους.Και είναι γεγονος ότι οι στόχοι τους είναι πολυ καθαροι.

● θέλουν να περάσουν τις συνέπειες της κακης οικονομικης κατάστασης(που υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι μαζι με τους εργοδότες όλου του κόσμου) στους ώμους των εργαζομένων.

● Γιατι τι άλλο μπορει να εννοουν με την ανακοίνωση της ομοσπονδίας εργοδοτων όταν λένε απο την μια ότι ο πληθωρισμος καλπάζει κι απο την άλλη ότι τα εργατικα αιτήματα είναι αδικαιολόγητα υψηλα.Να ένα χαρακτηριστικο παράδειγμα:

"..σε περίοδο κατα την οποία γίνεται απο όλους παραδεκτο ότι διασαλεύονται οι βάσεις της οικονομίας μας, οι επενδύσεις έχουν φθάσει σε στάδιο στασιμότητος, το ισοζύγιο πληρωμων παρουσιάζει τεράστιο έλειμμα στα κυπριακα χρονικα,ο πληθωρισμος καλπάζει και οι αυτόματες τιμαριθμικες αυξήσεις μαζι με την αύξηση άλλων στοιχείων του κόστους εξανεμίζουν τα περιθώρια συναγωνιστικότητος των κυπριακων προϊόντων στις διεθνεις αγορες, οι συνδικαλιστικες οργανώσεις εξακολουθουν να υποβάλλουν αδικαιολόγητα αιτήματα και να διεκδικουν αυτα με την απειλη ή την κήρυξη απεργιων".

Και τελειώνουν:(με τι άλλο;)

"Καλούμε τις συνδικαλιστικες οργανώσεις..να περιορίσουν τα αιτήματα τους."(!)

● Ενω δέχονται ότι η οικονομία βρίσκεται σε κακη κατάσταση, δεν αναφέρουν καθόλου πώς εξανεμίζεται το μεροκάματο.Πολυ φυσιολογικα βέβαια, γιατι πως αλλιως θα ονόμαζαν τα εργατικα αιτήματα "αδικαιολόγητα υψηλα";Ομως δεν μένουν μόνο σ'αυτο.

● Ακόμη κι αυτον τον υποτυπώδη έλεγχο τιμων θέλουν να τον καταργήσουν. Ο Αλλος στόχος τους είναι η κατάργηση του τιμαριθμικου.Παρ'όλο που όλοι ξέρουμε ότι δεν είναι καθόλου ικανοποιητικο.Παρ'όλο που δεν προσφέρει ουσιαστικη ασφάλεια απο την ακρίβεια.

Ακόμα κι αυτο θέλουν να το καταργήσουν για να αφήσουν το μεροκάματο έρμαιο στη βουλιμία τους.

● Χαρακτηριστικο το πως αντιμετωπίζουν τους εργαζόμενους, είναι η αναφορα τους στο αίτημα των λιμενεργατων να μην δουλεύουν την Κυριακη.Τι λογικο και δικαιολογημένο απο το να έχουν και οι Λιμενεργάτες μια μόνιμη ημέρα της εβδομάδας ανάπαυση; Ομως για τους εργοδότες αυτο είναι έγκλημα.

Οι ανάγκες των εργαζομένων δεν έχουν καμια σημασία γι αυτους.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΛΟΓΙΑ

Οι εργοδότες δεν μένουν στα λόγια.Τους τελευταίους μήνες, παίρνουν μια έντονη σκληρη στάση απέναντι στα εργατικα αιτήματα.

● Στην Πάφο η εταιρεία Ράφτης καταπάτησε την σύμβαση που είχε υπογράφει.

● Στα τουριστικα γραφεία ΛΟΥΗΣ στη Λεμεσο κράτησαν την απεργία για 6 βδομάδες.

● Στον Ιππόδρομο αρνιόντουσαν να υπογράφουν συλλογικη σύμβαση που είχαν συμφωνήσει.

● Στην εταιρεία ΒΙΓΚΟ δεν αναγνωρίζουν την συντεχνία.

● Αλλο χαρακτηριστικο παράδειγμα είναι η περίπτωση των εταιρειων πετραιλαίου.Που για να δώσουν απλως 2% περισσότερο χρειάστηκαν τόσες μέρες απεργία.Με τόσες επιπτώσεις στην οικονομία.

Αυτη είναι η στάση των εργοδοτων σήμερα: σκληρη και επιθετικη.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Σκληρη και επιθετικη στάση θα πρέπει να περιμένουμε και στην ανανέωση των συλλογικων συμβάσεων, που αρχίζει αυτη την περίοδο.

Η στάση αυτη δεν αφήνει περιθώρια εύκολης συμφωνίας όπως συνήθως γινόταν μέχρι σήμερα.Χαρακτηριστικη περίπτωση σκληρης στάσης είναι η τελευταία απεργία στη βιομηχανία ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΓΑΣ Ενω οι εργάτες ζητουν συνολικα μόνο £5 αύξηση μοιρασμένη στα δύο (δηλ £3.250 για φέτος και του χρόνου £1.750) οι εργοδότες δεν διαπραγματεύονται καν! Προτείνουν να συνεχιστει η παλια σύμβαση, που δίνει συνολικα μόνο £2.250 αύξηση.

Για να μπορέσουμε να πάρουμε τις αυξήσεις που χρειαζόμαστε,και να διατηρήσουμε το βιοτικο μας επίπεδοπρέπει, ν'αντιμετωπίσουμε με τον κατάλληλο τρόπο την επιθετικότητα των εργοδοτων.

Ο κατάλληλος τρόπος σίγουρα δεν είναι η επίδειξη διαλλαχτικότητας και η διάθεση για υποχώρηση.Γιατι η στάση των εργοδοτων δεν αφήνει τέτια περιθώρια.

Αντίθετα, μόνο μια εξίσου σκληρη στάση απο μέρος των εργαζομένων μποροει να φέρει αποτελέσματα.

Ας μη ξεχνούμε ότι,οι πιο καλοπληρωμένοι εργαζόμενοι(λιμενεργάτες, καθηγητες,δημόσιοι υπάλληλοι) είναι οι πιο μαχητικοι.

Στις σημερινες συνθήκες, η ετοιμότητα για αγώνα,η συμμετοχη των εργαζομένων στις αποφάσεις και στην διεξαγωγη του αγώνα και η έμπρακτη συμπαράσταση σόποιοδήτε κομμάτι της εργατικης τάξης,ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ Ν'ΑΠΟΚΡΟΥΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΕΙΩΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ

ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

Την Δευτέρα 13 του Οχτώβρη,οι εργαζόμενοι στα εργοστάσια Βαλιτσοποΐας,κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας.

Αιτία η άρνηση των εργοδοτων ν'αναγνωρίσουν τα δίκαια αιτηματα τους και να υπογράψουν συλλογικη σύμβαση για τα επόμενα 2 χρόνια.

Απο τα 8 εργοστάσια Βαλιτσοποιων απεργουν τα 4 μεγαλύτερα με πάνω απο 300 εργαζόμενους - ΜΑΚΡΟΣΕΛΛΗ,ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΑ, ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ,Κ.ΘΕΟΔΩΡΟΥ.Αρχικα απεργούσε και το εργοστάσιο του Φώτη Ανδρονίκου αλλα μετα απο 3 μέρες έγινε μια αρχικη συμφωνία και οι εργάτες υποχώρησαν.Απο τα άλλα 3,το ένα(Τρόϋ Τράβελ) είναι ανοργάνωτο,το άλλο (Φλάϊ Μπάγκ) δεν έλειξε η σύμβαση, και το τρίτο υπογράφτηκε η σύμβαση την περασμένη άνοιξη με τα ίδια αιτήματα που ζητουν οι απεργοι.

Τα βασικα αιτήματα των απεργων είναι:

1) Γενικη αύξηση σε όλους £3.250 για το 1980 και £2.500 για το 1981.

2) Αύξηση του αρχικου μεροκάματου που είναι για τις γυναίκες,£10 να γίνει £12.500.

3) Ζητουν ένα βδομαδιάτικο φιλοδώρημα το χρόνο επιπλέον.

4)Αύξηση του αδειόσημου κατα 2 γρόσια.

5) Ζητουν την 15η Αυγούστου σαν αργία.

6) Επίδομα τοκετου για τις εργάτριες.

Οι εργοδότες δεχτηκαν μόνο το επίδομα τοκετου. Για τα άλλα προτείνουν: αύξηση £1.500 για το'80 και £0.750 μιλς για το '81 και 2 γρόσια αύξηση στο αδειόσημο.

η απεργία

Η απεργία ξεκίνησε με μεγάλο ενθουσιασμο και ήταν καθολικη.Ολοι οι απεργοι βρίσκονται καθημερινως έξω απο τα εργοστάσια τους και περιφρουρουν την απεργία τους με πικεττοφορία.Πικετοφορίες γίνονται και έξω απ'όλα τα πρατήρια των εργοστασίων που πουλουν βαλίτσες.Στις 16 του μήνα κυκλοφόρησε φυλλάδιο της ΠΕΟ-ΣΕΚ που πληροφορούσε τον κόσμο για τα αιτήματα των απεργων και καλούσε την εργοδοσία να υποβάλει βελτιωμένες προτάσεις.

Ηδη έχει εκδηλωθει συμπαράσταση στους απεργούς απο άλλους εργαζόμενους.Τοπικες επιτροπες άλλων εργοστασίων έχουν επισκεφθει τους απεργους στα εργοστάσια τους και τους έχουν δηλώσει συμπαράσταση δίνοντας και λεφτα για το απεργιακο ταμείο.Η συντεχνία των Λιμενεργατων έχει υποσχεθει στους απεργους ότι δεν θα φορτώσει τα

συνέχεια στήν τελευταία σελίδα...

Σ΄αυτη την έκδοση της Ε.Δ. αφιερώνουμε 2 σελίδες για την Πολωνία.Και στο παρελθόν είχαμε άρθρα μεγάλα, κάτι που θέλουμε ν΄αποφύγουμε όσο γίνεται.

Ομως πιστεύουμε πως αξίζει τον κόπο γιατι η Πολωνία α)απασχολησε καθημερινα τις ειδήσεις και τις εφημερίδες και β)γιατι μας δίνεται η ευκαιρία να βγάλουμε μερικές θέσεις που έχουμε προς τα έξω χωρις να χρειάζεται να θεωρητικολογούμε.

...Και κάτι άλλο.Γύρω απο την Ε.Δ. υπάρχει ένας μικρος αριθμος μόνο ατόμων.Η οικονομικη κατάσταση δεν είναι και τόσο ρόδινη εχτος απο τις άλλες δυσκολίες που υπάρχουν.Για να μπορει να βγαίνειη ΕΔ ταχτικα και στο μήνα πάνω,χρειαζόμαστε εισφορες.

Γι αυτο όσοι απο τους αναγνώστες μπορουν να δώσουν περισσότερα απο 75 μιλς,ας το κάνουν.Αυτο θα βοηθούσε πολυ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Τ.Κ.5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Στόν καπιταλισμό,ενώ όλος ο πλούτος παράγεται από τούς εργαζόμενους πού αποτελούν τήν τεράστια πλειοψηφία τού πληθυσμού, ελέγχεται από μιά μικρή μειοψηφία εκμεταλλευτών, μέ μοναδικό σκοπό τό κέρδος. Αυτό δημιουργά πολέμους, καταπίεση, πείνα,αλλοτριωση καί γενικά τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λύση στά κακά τής κοινωνίας μας θά βρεθεί μόνο άν οι εργαζόμενοι πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου καί τήν διακυβέρνηση τής κοινωνίας εγκαθιδρώντας τήν εξουσία τής εργατικής τάξης-τήν εργατική δημοκρατία.

Γιά νά κτιστεί η εργατική δημοκρατία δέν μπορούμε νά περάσουμε σταδιακά από τόν καπιταλισμό σ΄αυτή. Πρέπει νά διαλύσουμε τά σημερινά κρατικά καταπιεστικά όργανα καί νά κτίσουμε νέα. Τό εργατικό κράτος θά στηρίζεται στά εκλεγμένα εργατικά συμβούλια τών εργοστασίων καί τών άλλων χώρων δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΡΑΣΗ

Αυτή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει, μέσα από τούς αγώνες της, συνείδηση τής δυναμής τής, αυτοπεποίθηση,οργάνωση καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία, ενάντια σέ απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τόύ κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στήν αγωνιστικότητα τών εργαζομένων καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωσή τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι νά συμμετέχουμε στή συντεχνία καί νά παλεύουμε:

- Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.
- Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.
- Γιά τήν εκλογή όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τήν δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν τό αποφασίζουν οι εργαζόμενοι πού τούς εκλέξαν.
- Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς τόπους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Τό Κυπριακό πρόβλημα είναι δημιούργημα τών συγκρουόμενων συμφερόντων τών Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, τών Ελλήνων καί Τούρκων αστών.

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τήν προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος είναι οι αστοί τής Κύπρου τής Ελλάδας καί τής Τουρκίας.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιουν, υποδαυλίζουν ή επεμβαίνουν στίς διαφορές τών αστών γιά νά εξυπηρετήσουν τά στρατηγικά πολιτικά τους συμφέροντα.

Τά γεγονότα τών τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τόν εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση ανάμεσα στούς εργαζόμενους ότι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη δίκαιη καί ειρηνικη λύση" τού Κυπριακού ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τουρκων καί Τουρκοκύπριων αστών από τήν άλλη.

Αποτέλεσμα τού εθνικισμού καί τής ψευδαίσθησης αυτής είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή εργατική τάξη, ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ελληνοκυπρίων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν "οικονομική ανάπτυξή" τούς. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος μέσα στήν Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη, ικανού νά αντισταθεί στά ιδεολογικά καλέσματα τών αστών γιά εθνική ενότητα θυσίες καί ταξική συνεργασία, πού θά συνδιάζει τήν ταξική πάλη μέ τήν έμπρακτη αντίθεσή τούς στήν επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών ενάντια στούς Τουρκοκύπριους.Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.

Θά αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στούς Ελληνοκύπριους καί Τουρκοκύπριους εργαζόμενους, ώστε νά γίνουν ικανοί πραγματικά γιά νά παλέψουν μαζί.

Σύμμαχοί μας γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα στίς άλλες χώρες αλλά πρώτα απ΄όλα οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τήν διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά εργατική επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος δέ θά μπορέσει νά επιβιώση γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι΄αυτό πιστεύουμε ότι η ενότητα τών εργατών όλου τού κόσμου θά είναι απαραίτητη.

Υποστηρίζουμε όλα τά κινήματα πού κτυπούν τόν καπιταλισμό καί τόν ιμπεριαλισμό στόν βαθμό πού δέν εμποδίζουν τήν ανάπτυξη τού εργατικού κινήματος.Ολα τά γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τους πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ΄όλα στίς πολεμικές προετοιμασίες καί τίς στρατιωτικές δαπάνες τής δικής μας άρχουσας τάξης καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα πού τήν παρουσία τους επιτρέπει .

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς σημερινούς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

ΟΙ 'ΠΡΟΑΓΩΓΟΙ' ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

Η παραγωγη σιταριου σε ολόκληρο τον κόσμο,είναι φέτος πολυ πεσμένη.Ετσι μας πληροφόρησε τελευταία η τηλεόραση.Ο επόμενος χρόνος προβλέπεται,να είναι πολυ σκληρός για τα μέρη εκείνα του κόσμου που έχουν περισσότερη ανάγκη.Ανατριχιαστικη πρόβλεψη.Ο πόλεμος Ιρακ-Ιραν έφερε ανεπανόρθωτες καταστροφες των εγκαταστάσεων πετρελαίου,που για πολλες χώρες είναι η μόνη,ή βασικη πηγη ενέργειας.Η οικονομικη κρίση βαθαίνει και εξαπλώνεται. Πραγματικα το μέλλον του κόσμου είναι αρκετα ζοφερο.

Το παρελθον όμως πώς ήταν;Ηταν ρόδινο;Τότε που δεν πλημμύριζε στην Ινδία,τότε που δεν πολεμούσε το Ιρακ,Ιραν τότε που η οικονομία βρισκόταν σε άνθηση,ήταν ρόδινο;

Ενας στους τέσσερεις ανθρώπους τρώει λιγότερο απ΄όσο χρειάζεται για να είναι υγειης

Ενας στους εννια υποφέρει απο χρόνιο υποσιτισμο.

Ενας στους 73 πεθαίνει απο υποσιτισμο.

Αυτη είναι η 'ρόδινη' εικόνα του κόσμου μας που θα γίνει ακόμα χειρότερη.

Μήπως η παραγωγη τροφίμων δεν μπορει να θρέφει την ανθρωπότητα;

- Απο το 1945 η παραγωγη τροφίμων αυξάνεται με μεγαλύτερο ρυθμο απ΄ότι ο πληθυσμος.
- Η οργάνωση τροφίμων του ΟΗΕ(ΦΑΟ) έχει παρατηρήσει ότι ο μέσος άνθρωπος χρειάζεται 2354 θερμίδες για να είναι υγειης.Η παγκόσμια παραγωγη τροφίμων αναλογεί στον καθένα μας 2420 θερμίδες. Περισσότερο απ΄όσο χρειάζεται ο κόσμος σήμερα.

Η άλλη πλευρα είναι ακόμα πιο ανατριχιαστικη. Μισο εκατομμύριο λίρες κάθε λεπτο ξοδεύονται απο τ ις πλούσιες χώρες πάνω σε όπλα.

- Ενας τυπικος υπερατλαντικος πύραβλος που έχουν οι μεγάλες δυνάμεις κοστίζει όσα χρειάζονται για να τραφούν 50 εκατομ. παιδια για 1 χρόνο και να χτιστουν 340000 σχολεία και 65000 ιατρικα κέντρα.
- Στις ΗΠΑ μόνο,πετάγονται τρόφιμα που θα μπορούσαν να ταΐσουν 50 εκατομ. πεινασμένων.
- Σε όλες τις χώρες πετάγονται τρόφιμα γιά νά κρατηθούν οι τιμές ψηλά. Στις πλούσιες χώρες πετάνε το βούτυρο το κρέας κ.ά.Πληρώνουν τους αγρότες για να μην παράγουν. Ακόμα και στην Κύπρο το περασμένο καλοκαίρι, πετάχτηκαν ντομάτες και σταφύλια.
- Αυτη είναι η 'ρόδινη' κατάσταση που επικρατούσε και επικρατει στον πλανήτη μας.Είναι τέτια όχι γιατι δεν υπάρχουν οι δυνατότητες να παραχθουν τρόφιμα,αλλα γιατι όπως σε όλους τους τομεις η παραγωγη τρφίμων βρίσκεται στα χέρια εκείνων που δεν τους ενδιαφέρει ο θάνατος ή η ζωη μας.Βρίσκεται στα χέρια εκείνων που χρησιμοποιούν την ανάγκη μας για ν΄αντλουν κέρδη ή για να εξαπλώνουν την πολιτικη τους.

Τις επιχειρήσεις και τις Κυβερνήσεις ιδιαίτερα των αναπτυγμένων χωρων.

Πόσο ωμα το λένε οι ίδιοι:

"Το να δώσεις βοήθεια σε κάποια χώρα μόνο επειδή οι άνθρωποι πεθαίνουν της πείνας δεν είναι σοβαρός λόγος."
(Ντάννυ Ελλερμαν,Μέλος του Εθνικου Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΠΑ).

"Τα τρόφιμα είναι όπλο, είναι τώρα το κυριώτερο διαπραγματευτικο μας ατου."
(Ερλ Μπατς,Υπουργος Γεωργίας των ΗΠΑ.)

υπογεννητικοτητα

Για υπογεννητικότητα μας μιλουν τα τελευταία χρόνια.

Ανώτεροι Λειτουργοι προγραμματισμου,δίνουν στοιχεία στην δημοσιότητα για 40% πτώση στη γεννητικότητα των Κυπρίων.

"Κίνδυνος για μας να καταντήσουμε μια γεροντικη κοινωνία,χωρις νέους εργάτες.Και φυσικα υπάρχει απο πάνω και η μετανάστευση".

Τι σημαίνει άραγε αυτο; Μήπως η μεγάλη ανησυχία αυτων που τα λένε είναι γι αυτη την "νέα γεροντικη κοινωνία;"Η μήπως είναι για κάτι άλλο που ενοχλούνται;

Φαίνεται ότι η μεγάλη ανησυχία τους είναι ότι λιγοστεύουμε σαν Ελληνοκύπριοικαι η πληθυσμιακη διαφορα σε σχέση με τους Τουρκοκύπριους όλο και λιγοστεύει.

Θάναι πιο δύσκολο να συνεχίσουμε να ενισχύουμε το επιχείρημα,ότι η Κύπρος απο αρχαιοτάτων χρόνων,είναι Ελληνικη, άν μείνουμε πολυ λίγοι.

Γιατι αν δεν ήταν αυτος ο λόγος,δεν θα υπήρχε φόβος ούτε να γεράσουμε σαν κοινωνία, μα ούτε και έλλειψη νέων εργατων νάχουμε.

Δεν είναι η πρώτη φορα που βλέπουμε στις εφημερίδες με αριθμους κιόλας,παιδάκια που πεθαίνουν κάθε χρόνο απο πείνα,που μένουν μόνα και απροστάτευτα,και μεγαλώνουν- αν τα καταφέρουν- χωρις την φροντίδα κανενος,οικογένειες ολόκληρες που δεν ξέρουν αν θα ζήσουν αύριο γιατι δεν έχουν που να δουλέψουν.

Πόσο θα μας ευγνομονούσαν όλα τούτα τα παιδια και οι γονεις τους αν θέλαμε να τους δεχτούμε στην Κυπρο.

Να επιτρεπόταν δηλαδη στις οικογένειες αυτες να μεταναστεύσουν εδω και να δουλέψουν,για να ζήσουν!

Δεν θα είχαμε τότε ούτε πρόβλημα εργατων μα ούτε και θα κινδυνεύαμε να γίνουμε μια γεροντικη κοινωνία.

Ή φοβόμαστε ότι τα Αφρικανάκια δεν θάμοιαζαν τόσο με αρχαίους Ελληνες και δεν θα έπειθαν ούτε τους άλλους που θέλουμε ν΄ακουν ότι η Κύπρος είναι Ελληνικη;

ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΙΡΑΚ

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

"Ο πόλεμος"είπε ο Μπάνι-Σάντρ σέ συνέντευξη του στό Νιούσγουηκ (6 Οκτωβρίου)" μάς βοηθά νά κάνουμε τόν κόσμο νά καταλάβει ότι πρέπει νά ανεχθούν τίς δυσκολίες τής επανάστασης. 'Ετσι από αυτή τήν άποψη ό πόλεμος μάς είναι πολύ χρήσιμος".

Πράγματι πολύ χρήσιμος. Η μεγάλη μάζα τών φτωχών πού έδιωξε τόν Σάχη καί ανέβασε τόν Χομεΐνι από τήν έξορία στήν απόλυτη εξουσία, ζητούσαν πολύ περισσότερα από τήν επανάσταση τους από τίς χάρες τού Κορανιού καί τού 'Ισλαμικού νόμου. Ζητούσαν τροφή, σπίτια, δουλειά μιά καλύτερη ζωή. Δέν τά πήραν.

Ο Χομεΐνι τούς είπε τήν γνώμη του γι'αυτό στίς 7 Αύγούστου:

"Μέ μεγάλη λύπη, τίς μέρες αύτές μετά τήν επανάσταση, πού όλα τά στρώματα τής κοινωνίας πρέπει νά δώσουν τά χέρια... βλέπουμε καί ακούμε νά καταφεύγουν η μιά απεργία μετά τήν άλλη,στήν μιά κατάληψη μετά τήν άλλη καί . στή μιά ψευτιά μετά τήν άλλη, προσπαθώντας νά αδυνατίσουν τήν κυβέρνηση...

Θά θύμιζα στούς άξιοσέβαστους αδελφούς καί αδελφές ότι όπως πρίν τήν επανάσταση οί καταλήψεις εργοστασίων καί οί απεργίες εναντίον τού Σατανά" (δηλ. τού Σάχη) "ευχαριστούσαν τόν Πανίσχυρο Θεό, τώρα πού η κυβέρνηση είναι ισλαμική καί εθνική... οί καταλήψεις, οί απεργίες καί οί ψιθυρισμοί...θυμώνουν τόν Θεό".

Πέρα από τήν Πανίσχυρο Θεό, τώρα θά προστεθεί καί η υπεράσπιση τής πατρίδας, γιά νά καταπιέζουν τούς εργάτες.

Από τήν άλλη, οί "αντιιμπεριαλιστές" στρατιωτικοί καί γραφειοκράτες τού "σοσιαλιστικού" Μπάαθ τού Ιράκ, έχουν αποκτήσει τίς δικές τους ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις.

'Ενας ποταμός πού βγαίνει στόν Αραβικό κόλπο, καί απ' όπου περνάν δεξαμενόπλοια γεμάτα πετρέλαιο, καί τρία νησάκια σχεδόν ακατοίκητα στήν έξοδο τού Αραβικού κόλπου απ' όπου βγαίνουν τά δεξαμενόπλοια. 'Οποιος αποδειχθεί ικανός νά τά ελέγχει, θά γίνει καί τό αφεντικό όλης τής περιοχής, ο δυνατός μέσα στήν ΟΠΕΚ.

Φυσικά, δέν είναι αυτά πού λένε στούς εργάτες καί αγρότες τού Ιράκ καί τού Ιράν.

Μιά καί γι' αυτούς τό αίμα τους αξίζει πολύ περισσότερο από τόν έλεγχο τού πετρελαίου, χρειάζονται άλλες δικαιολογίες:

Η "Ισλαμική Δημοκρατία" καί ο "Αραβικός Σοσιαλισμός"!

Καί τά δυό τους αρνήθηκαν μέ τά όπλα, στούς Κούρδους τήν αυτοδιάθεση.

'Οσο γιά τόν "Αραβικό Σοσιαλισμό" τού Ιράκ, αυτός πιά έστειλε 50 μέ 60 χιλιάδες Ιρακινούς πολίτες πρόσφυγες στό Ιράν στά τέλη τού '71 , επειδή είχαν τήν ατυχία νά είναι Περσικής καταγωγής. 'Εχει δολοφονήσει δεκάδες κομμουνιστές. Καί έχει χρησιμοποιήσει τά κέρδη από τά τεράστια αποθέματα πετρελαίου του γιά νά αγοράσει όπλα γιά τίς ιμπεριαλιστικές του επιδιώξεις.

Τά παλιά συνθήματα τών επαναστατών στίς αρχές τού 20ου αιώνα, ότι ο χειρότερος εχθρός βρίσκεται μέσα στήν ίδια μας τήν χώρα, ότι ή ήττα στόν πόλεμο τής δικιάς μας άρχουσας τάξης είναι τό μικρότερο κακό, ότι ό ιμπεριαλιστικός πόλεμος πρέπει νά μετατραπεί σέ εμφύλιο είναι τά μόνα πού ταιριάζουν στά συμφέροντα τών εργατών καί όλων τών φτωχών τών δύο κρατών, αλλά καί τών εργατών όλου τού κόσμου. Γιατί τά πετρέλαια καί οί εγκαταστάσεις πού τόσο ανέμελα καταστρέφουν κάθε μέρα οί δολοφόνοι τών δύο κυβερνήσεων δέν είναι δικά τους, πάνω σ'αυτά έχουν δικαιώματα οί εργαζόμενοι όλου τού κόσμου.

Γιατί καί ό πόλεμος αυτός κινδυνεύει νά εξελιχθεί σέ μιά πιό γενική σύγκρουση.

'Οσο γιά τούς κύπριους αριστερούς,καιρός πιά νά ανοίξουμε λίγο τά μάτια μας. Καί τό Ιράν καί Ιράκ ανήκουν σ' αυτά τά τόσο θαυμαστά καθεστώτα πού ονομάζονται "αδέσμευτα" καί "αντιιμπεριαλιστικά", πού "σέβονται τήν κυριαρχία, ανεξαρτησία κλπ" τών άλλων χωρών, πού "τώρα πιά πού γλύτωσαν από τόν ιμπεριαλισμό θά πάν μπροστά" καί άλλα τέτοια εύσεβοποθοειδή. 'Οχι, σύντροφοι. Οί "αδέσμευτες" άρχουσες τάξεις είναι εξίσου αδίστακτες, ιμπεριαλιστικές, πολεμοχαρείς καί καταπιεστικές όσο καί οί "δεσμευμένες" καί ...καθόλου εθνικοαπελευθερωτικές όσον αφορά τά έθνη πού οί ίδιες καταπιέζουν.

Καί μιά καί τυχαίνει νά ανήκει καί τό δικό μας καθεστώς στούς "αδέσμευτους"

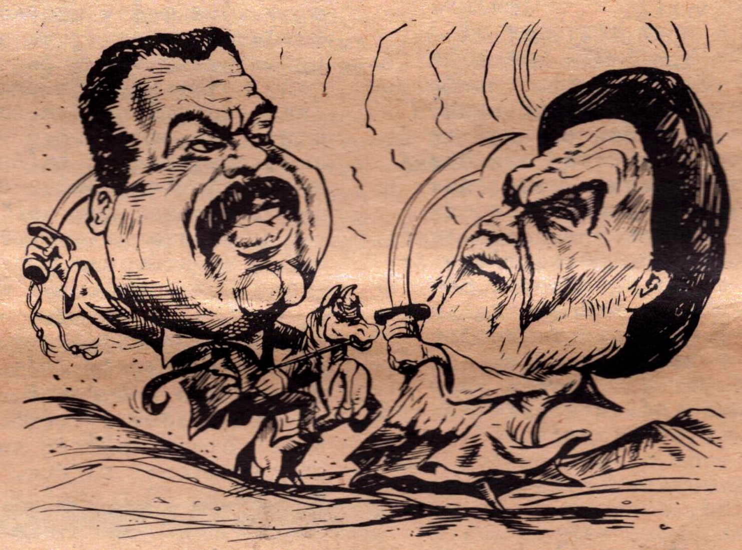

εδω ορμονες εκει ορμονες και ολο κερδη

Ξαφνικα έγινε ένα ΜΠΑΜ!

- Τα κρέατα έχουν ορμόνες.
- Τα φάρια είναι μολυσμένα.
- Τα φρούτα έχουν χημικες ουσίες.
- Το νερο έχει βακτηρίδια.
- Οι παιδικες τροφες έχουν οιστρογόνες ορμόνες.

ΑΥΤΑ ΠΡΟΚΑΛΘΥΝ:

- Καρκίνο
- Τερατογεννήσεις
- Μητρορραγίες
- Νυμφομανία
- Θηλυπρέπεια

Ε! δεν μας απομένει να τρώμε παρα άγρια χόρτα, ρίζες,λαγους και πετραχίλια.Νερο δεν θα πίνουμε.

Όχι φίλοι μου.Φυσικα δεν μπορούμε παρα να συνεχίσουμε να τρώμε απ όλα αυτα,άνκαι το ξέρουμε ότι θα θα πάθουμε το ένα ή το άλλο,γιατι αλλιως θα πεθάνουμε της πείνας.

Τώρα φυσικα όλοι φωνάζουν για τις ορμόνες.Να πιστέψουμε πως τώρα το έμαθαν;Ας είναι,κάλλιο αργα παρα ποτε!Αλλα δεν είναι μόνο αυτα που περιέχουν ορμόνες και δεν είναι σήμερα που χρησιμοποιούνται.

Για χρόνια μας ταΐζουν ορμόνες.Για σκεφτήτε και βρέστε ποια δεν έχουν ορμόνες,κι αν βρείτε τό τε προσπαθήστε να ζήσετε μόνο μ'αυτα.

Ετσι άρχισαν όλοι να φωνάζουν για έλεγχο.Σίγουρα ο έλεγχος μπορει να περιορίσει σε μεγάλο βαθμο την χρήση ορμόνων εξαρτάται φυσικα απο το τι θα ελέγχουν, ποιοι θα ελέγχουν και πως θα ελέγχουν.

Μα ο έλεγχος δεν μπορει να μας εξασφαλίσει απόλυτα απο τις ορμόνες.Ολοι αυτοι οι βιομήχανοι κρεάτων και γενικα τροφίμων γιατι χρησιμοποιουν ορμονες;Ο λόγος είναι για να κάνουν περισσότερα λεφτα,δηλαδη ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ.Και φυσικα δεν τους νοιάζει η υγεία μας.Αυτο που τους νοιάζει είναι ο ορνιθοβιομήχανος να κάνει πιο παχεια κοτόπουλα μέσα σε λίγο χρόνο και με λίγα έξοδα για παράδειγμα.Για να κερδίσει περισσότερα και νακλείσει τους ανταγωνιστες του.

Τι μένει να κάνουμε; Αφου το κέρδος δεν μπορούμε να το σταματήσουμε να υπάρχει αύριο;

Υπάρχουν πολλα πράγματα που μπορουν να γίνουν,απο ανλύσεις μεχρι να βάλουν λουκέτο σε όσους χρησιμοποιουν ορμόνες.Ελεγχο δηλαδη στο μεγαλύτερο βαθμο, είναι ενα μέτρο που θα χτυπήσει και το Κέρδος.

Οι "αδεσμευτες" αρχουσες ταξεις δειχνουν το πραγματικο τους προσωπο στο ιραν και το ιρακ

Κινδυνοι και ασφαλεια στη δουλεια

ΥΓΕΙΑ είναι η κατάσταση στην οποία κάποιος είναι απόλυτα καλα, σωματικα, πνευματικά, και κοινωνικα- όχι απλώς η έλλειψη ασθένειας ή αναπηρίας. (Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας.)

Με βάση αυτό τον ορισμό χιλιάδες Κύπριοι εργαζόμενοι και εκατομύρια σε όλο τον κόσμο δεν είναι υγιεις. Οχι γιατι το θελήσαμε οι ίδιοι αλλα γιατι οι συνθήκες δουλειας, ο τρόπος που είναι οργανωμένη η παραγωγη στην κοινωνία μας, μάς αναγκάζει να μην είμαστε υγιεις.

Πολλοι πιστεύουν ότι η αρρώστεια χτυπα το ίδιο φτωχους και πλούσιους εργάτες κι αφεντικά. Η ακόμα ότι οι εργάτες έχουν καλύτερη υγεία από τα αφεντικά τους. Αυτη η αντίληψη είναι εντελως έξω απο την πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι ότι ακόμα και στον τομέα της υγείας υπάρχει ταξικος διαχωρισμος.

Μια στατιστικη που έγινε στην Αγγλία πριν λίγα χρόνια έδειξε τά απότελέσματα πού βλέπουμε στόν πίνακα δίπλα, όσαν αφορά τούς θανάτους.

(Στον πίνακα το 100 λαμβάνεται σαν μέσος όρος θανάτων. Οι αριθμοι δείχνουν πόσο περισσότερες ή λιγότερες πιθανότητες υπάρχουν να πεθάνεις απο μια αρρώστεια με το να εξασκείς διαφορετικό επάγγελμα. Ενας ανθρακωρύχος έχει 2 φορες περισσότερες πιθανότητες να πεθάνει απο φθίση παρα ο μέσος άνθρωπος, ενω οι διευθυντες ανθρακωρυχείων έχουν 5 φορες λιγότερες πιθανότητες.)

Αν λάβουμε υπ'όψη ότι στον πίνακα δεν περιλαμβάνονται τα εργατικα ατυχήματα, το ν'ανήκεις στην εργατικη τάξη σημαίνει περισσότερες πιθανότητες να πεθάνεις ή να ακρωτηριαστείς. Η επίδραση της δουλειας πάνω στη υγεία μας δεν περιορίζεται μόνο στο να σκοτωθούμε ή να μείνουμε χωρις χέρια. Για παράδειγμα έχει υπολογιστει- πάλι στην Αγγλία όπου υπάρχει Εθνικο σχέδιο Υγείας- ότι το ποσοστο νεογέννητων που πεθαίνουν είναι διπλάσιο στους εργάτες παρα στις ανώτερες τάξεις.

- Μετα τα 40 η αποδοτικότητα των εργατών πέφτει, σε αντίθεση με τις ανώτερες τάξεις που είναι η καλύτερη τους η λικία.
- Μέχρι τα 65 το 10% τών εργατών σταματουν να δουλεύουν λόγω υγείας.
- Μετα τα 60, 1στους 3 εργάτες έχει βρογχίτη.
- Η δουλεια παραμορφώνει την κοινωνική και ψυχικη μας ζωη.

Είναι ξεκάθαρο ότι αυτοί που έχουν στα χέρια τους τις επιχειρήσεις και τα εργοστάσια, δεν δίνουν δεκάρα για την υγεία μας. Ούτε αν θα πεθάνουμε νέοι ούτε αν θα ζήσουμε σωματικα και ψυχικα ράκη το υπόλοιπο της ζωης μας. Γι αυτους φτάνει να μην πέφτουν τα κέρδη τους.

Για μας η αντιμετώπιση είναι εντελως διαφορετική. Απο τις συνθήκες που επικρατουν στους τόπους δουλειας, απο το βαθμο ασφάλειας εξαρτάται η ζωή μας, η σωματική και ψυχικη μας υγεία. Για αυτους είναι τα κέρδη, για μάς η υγεία.

Ξέροντας τα προβλήματα τις επιδράσεις, τις αρρώστειες που δημιουργούν οι συνθήκες στη δουλεια και η έλλειψη ασφάλειας μας βοηθα να δούμε και τον τρόπο καταπολέμησης τους.

Θάταν καλα να είχαμε παρόμοια στοιχεία για την Κύπρο. Ομως ενώ για διάφορα άσχετα θέματα έχουν γίνει του κόσμου οι έρευνες, για το θέμα της υγείας μας που είναι βασικο δεν υπάρχει τίπο-

επάγγελμα	Θάνατοι απ'όλες τις αιτίες	Φθίση	Καρκίνος των πνευμόνων	Βροχίτης
Ανθρακωρύχοι	180	294	140	293
Οικοδόμοι	142	138	152	149
Μηχανουργοι	139	169	151	217
Εργάτες υφασμάτων	133	111	116	161
Λιμενεργάτες	136	180	171	220
Εργάτες κουζίνας, τροφ.	130	410	88	165
Διεύθ/ση Ανθρ/ρύχων	66	18	56	33
Διευ/τες οικοδομών	50	33	66	21
Διευ/τες μηχανουργείων	70	17	68	25
Διευ/τες προσωπικου	67	40	44	64
Υπουργοι Βουλευτες	75	29	69	28
Δικαστες Δικηγόροι	76	33	40	24
Κληρικοι	62	9	17	17

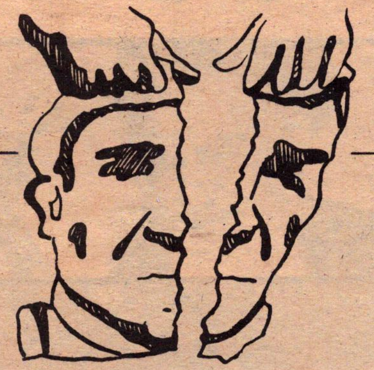

Η ΝΕΥΡΙΚΗ ΥΠΕΡΕΝΤΑΣΗ (ΣΤΡΕΣ)

Ξέρουμε για τις μηχανες ότι δεν μπορουν να δουλέψουν πιο γρήγορα από ένα ορισμένο σημείο ή ότι δεν μπορούν να σηκώσουν περισσότερο φορτίο απο το κανονικο, διαφορετικα σπάζουν.

Με τον άνθρωπο τα πράγματα είναιδιαφορετικα. Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα όρια και το χειρότερο είναι ότι δεν τα ξέρουμε. Διαφέρουν απο δουλεια σε δουλεια. Για παράδειγμα, κάποιος μπορει να σκάβει για 8 ώρες δίχως να υπερβεί τα όρια του, αλλα αν τον βάλεις να μετρά αυτοκίνητα για 2 ώρες, συνέχεια θα εξαντληθεί, αν και φαινομενικα η δεύτερη δουλεια είναι πιο ξεκούραστη.

Ο ρυθμος της δουλειας, η μονοτονία, οι θόρυβοι η ανάγκη προσήλωσης στη δουλεια, ή το αντίθετο, μπορουν να δημιουργήσουν μια κατάσταση που να ξεπεραστουν τα όρια αντοχής με αποτέλεσμα την υπερένταση.

Η υπερένταση δεν μπορει να θεωρηθει σαν κάτι το αμελητέο. Οι επιδράσεις πάνω στην σωματικη και ψυχικη μας υγεία μπορει νάναι καταστροφικές.

Επίσης είναι η πιο διαδομένη βιομηχανικη αρρώστεια-παρ'όλο που δεν αναγνωρίζεται σαν τέτια. Παράδειγμα στην Αγγλία το 1971 38½ εκατομύρια μέρες δουλειας χάθηκαν λόγω σοβαρης μορφης υπερέντασης, ενω απο ατυχήματα ήταν 28½εκατομ., απο κρυολόγημα 10, και 11από απεργίες.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΥΠΕΡΕΝΤΑΣΗ

Υπερκόπωση, υπερωρίες, κακη διατροφή.

Μεγάλη ευθύνη στη δουλειά.

Ανιαρη δουλειά, μοναξιά στη δουλεια(απομόνωση απο συναδέλφους).

Η έλλειψη ελέγχου πάνω στον ρυθμό της δουλειάς και τις συνθήκες.

Ανησυχία κι ανασφάλεια για την δουλειά(φόβος απολύσεων κι έλλειψη εμπιστοσύνης για το μέλλον).

Το περιβάλλον, θόρυβος, κραδασμοι, κακος φωτισμος ή έντονος φωτισμος, ζέστη, κρύο.

Χημικά που χρησιμοποιούνται και επηρεάζουν το νευρικό σύστημα.

Φόβος για ατυχήματα σε επικίνδυνες δουλειες.

Προβλήματα στο σπίτι ή στο άμεσο περιβάλλον απο υπερωρίες, βάρδιες .

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Αϋπνίες-κάματος
Ατυχήματα
Ελκος-δυσπεψία
Πίεση, αναφυλαξία
Καρδιακες προσβολές,
Πόνους στην πλάτη,
άγχος και κατάθλιψη
Πονοκέφαλοι-ημικρανίες
Ασθμα.

Στις περισσότερες φορες είναι δύσκολο να προβλέψουμε την υπερένταση ή να συνειδητοποιήσουμε τα συμπτώματα της. Πρέπει νά είμαστε προσεκτικοίκαι να παίρνουμε τα κατάλληλα μέτρα. Βέβαια το να πάρης μέτρα μετά, ίσως να μην ωφελεί σε τίποτα. Και τις περισσότερες φορες τα διάφορα φάρμακα χειροτερεύουν την κατάσταση όπως π.χ. ηρεμιστικά.

Ο σίγουρος τρόπος είναι να πάρουμε τα μέτρα απο πρίν. Στην επόμενη έκδοση θ'ασχοληθούμε μ'αυτο. Πως μερικές μέθοδοι δουλειάς ευθύνονται γιά την υπερένταση.

τα σημαν
ησιμοποι
εία για
Αρχίζο
έκδοση τ
σειρα απ
φέρονται
και τις
προκαλου
δουλειες
βασισμέν
πού κυκλ
γλία το

Ο

Τέλος Αυγούστου μας κατέφθασε ο Υπουργός Εργασίας της Ελλάδας Λάσκαρη, για επίσημη επίσκεψη.

Μεταξυ άλλων, τοποθέτησε τον θεμέλιο λίθο στο οίκημα της συντεχνίας τραπεζικων υπαλλήλωνΕΤΥ

Στη συνέχεια η ηγεσία της ΣΕΚ, του απένειμε το παράσημο "Μάρκου Δράκου" για.."τις υπηρεσίες του στην εργατικη τάξη της Ελλάδος και της νήσου μας.

Ποιός είναι τέλος πάντων αυτός ο πρωτοπόρος του εργατικου κινήματος

Είναι ένας υπουργός της κυβέρνησης Καραμανλ και σία. Είναι ο υπεύθυνος για τα αντεργατικα μέτρα που υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα και που πρωτοστάτησε στο να παρθού

Ο κ. Λάσκαρης ήταν εκενος που δήλωσε το γνωστο "ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ". Πως; Μα φυσικά χτυπώντα όσο μπορει την ίδια την Ελληνική εργατική τάξη και το εργατικό κίνημα.

Ο Λάσκαρης ξέθαψε τόν χουντικό νόμο Ι86/69 γι

Ο ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ διεθνισμος

κι'η πατριδα ΠΑΤΡΙΔΑ

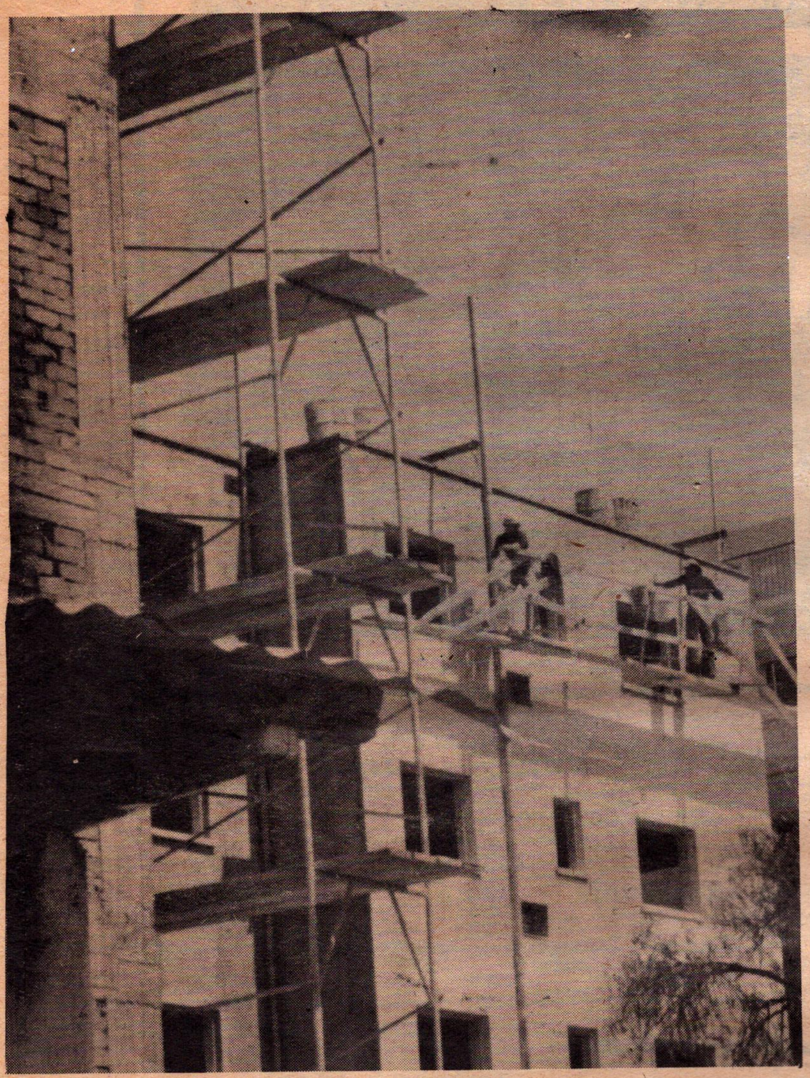

Στο Εργ.Βήμα 10/9/80, διαβάσαμε το υπόμνημα/καταγγελία απο το Ε.Γ. της ΠΕΟ,προς την Ενιαία Ομοσπονδία των τριων Ιταλικων εργατικών Συνομοσπονδιων.

Μ'αυτο το υπόμνημα η ΠΕΟ καταγγέλλει την μαζικη κι οργανωμένη κάθοδο ιταλων τουριστων στη Βόρεια Κύπρο,και καλει την ενιαία ομοσπονδία να μελετήσει το θέμα και να πάρει τα μέτρα που αυτη θεωρει κατάλληλα κι αναγκαία.

Χαραχτηρίζει δε το γεγονος σαν ενθάρρυνση της εισβολης και τα επιτευθέντα δια της βίας.Επίσης μέσα στο υπόμνημα τονίζει ότι..σαν μια γνήσια διεθνιστικη οργάνωση,η ΠΕΟ, δεν έχει καμια αντίρρηση να επισκέπτονται την Κύπρο Ιταλοι συνδικαλιστες,απλοι εργαζόμενοι,για να περάσουν τις διακοπες τους και να συνομιλήσουν με ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους.

Αμέσως όμως μπαίνουν μερικα ερωτήματα.

Αυτοι οι απλοι εργαζόμενοι που θάρθουν στην Κύπρο,ποια Κύπρο θα επισκεφθούν;Την Νότια όπου ρίζουν οι Ε/Κ αστοι;Ή την Βόρεια όπου ρίζουν οι Τ/Κ αστοι; Σε ποια ξενοδοχεία θα μείνουν; Σ'εκείνα των Ε/Κ αστων ή σ'εκείνα των Τ/Κ αστων;

Αν πρόκειται γι απλους εργαζόμενους,σ'αυτους τότε ίσως να συμφέρει να κάνουν διακοπες στη βόρεια Κύπρο,όπου τα πράγματα μπορει να είναι και φθηνότερα.

Δεν είναι όμως μόνο αυτα.Είναι και κάτι άλλο.

Η ΠΕΟ χαραχτηρίζει το Τ/Κ κράτος σαν το αποτέλεσμα της εισβολης και της βίας που χρησιμοποιήθηκε απο τον Τούρκικο στρατο το '74.Και συνεπως οποιαδήποτε σχέση μαζι με το Τ/Κ κράτος είνα ενθάρυνση κι αναγνώρηση της Βίας.

Μήπως όμως το Ε/Κ κράτος δεν είναι αποτέλεσμα μιας αντίστοιχης κατάστασης; Ουσιαστικα απο την ίδρυση του,αλλα και τυπικα μετα το '63, το Κυπριακο κράτος ήταν το Κράτος των Ελληνοκυπρίων.Οι Τ/Κ αποκλείστηκαν απ'αυτο το κράτος με πολλους τρόπους.

Μέχρι το '63 χρησιμοποιήθηκε έντονα η οικονομικη πίεση αλλα και πολλες φορες η ίδια η άρνηση εφαρμογης των δικαιωμάτων τους που αναγνωρίζονταν απο συμφωνίες,όπως για παράδειγμα οι χωριστοι Δήμοι στις 5 μεγάλες πόλεις.Μετα το '63 χρησιμοποιήθηκε και η ωμη βία εναντίον τους με τις σφαγες του '63, '64 και '67.

Οσο δηλαδη το κράτος των Τ/Κ εγκαθιδρύθηκε με βία και διεκδικει δικαιώματα στον Κυπριακο χώρο,άλλο τόσο το κράτος των Ε/Κ στηρίχτηκε στη βία για να μονοπωλήσει την Κύπρο για του Ε/Κ.Η βία και η επιθετικότητα δεν εκφράζεται μόνο με πυροβολισμους και με βόμβες.Εκτος απ' αυτα η οικονομικη επίθεση κι ο οικονομικος αποκλεισμος που συνεχίζει μέχρι σήμερα απο τους Ε/Κ αστους, είναι εξ'ίσου αποτελεσματικα όπλα στον καυγα τους με τους Τ/Κ αστους.

Γιατι θα πρέπει λοιπον τα Ε/Κ Συνδικάτα να πάρουν το μέρος των δικων τους αστων και να ζητήσουν απο τους Ιταλους εργαζόμενους ν'αποκλείσουν τους Τ/Κ οικονομικα;

Το περίεργο στην όλη θέση της ΠΕΟ δεν είναι μόνο το ότι παίρνει το μέρος του ενος στον καυγα απο τον οποίο οι εργαζόμενοι δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα,αλλα και το γεγονος ότι ξέρει ότι με αυτα τον τρόπο δεν βοηθα στην προώθηση της επαναπροσέγγισης μεταξυ Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

Ιδου τι έλεγε πριν μερικα χρόνια ο Ζιαρτίδης μιλώντας στο 13ο συνέδριο, Απρίλης 1974:

"...Η επιτυχία των συνομιλιων θα στηριχθει σ'ένα μεγάλο βαθμο,και στην ικανότητα μας σαν Κυβέρνηση,σαν πλειονότητα του πληθυσμου,να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των απλων ανθρώπων της Τουρκικης μειονότητας...

Οσοι νομίζουν- δεν εννοω μέλη του κόμματος ότι περισφίγγοντας οικονομικα τους Τούρκους και οξύνοντας τα προβλήματα τους,βοηθούμε στην ανατροπη της τρομοκρατίας, που κυριαρχει στους Τουρκικους τομεις,κάνουν σοβαρο λάθος.Είναι αυτη ακριβως η τακτικη που σπρώχνει τους απλους ανθρώπους στις αγγάλες των πιο σωβινιστικων στοιχείων της Τουρκικης ηγεσίας και του Ιμπεριαλισμου."

Βέβαια εδω ο Ζιαρτίδης προτείνει στους Ε/Κ αστους πως να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των Τ/Κ εργαζομένων, ώστε να συσπειρωθουν κάτω απο την Ε/Κ αντιδραστικη ηγεσία,κι όχι την Τ/κυπριακη.

Αυτο όμως που μας χρειάζεται,είναι να κερδιθει η εμπιστοσύνη Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.Κι αυτο δεν γίνεται,όταν υποστηρίζουμε την δικια μας αστικη τάξη εναντίον της δικιας τους.

Πολυ περισσότερο δε όταν τα ~~Ε/Κ~~ Συνδικάτα ζητουν απο άλλα συνδικάτα όπως τα Ιταλικα,να ενισχύσουν τον οικονομικο αποκλεισμο που επιβάλλουν οι Ε/Κ αστοι στους Τ/Κ.

τα σημαντικο.Ετσι θα χρησιμοποιήσουμε τα στοιχεία για την Αγγλία.

Αρχίζουμε μ'αυτη την έκδοση της 'Ε.Δ.' μια σειρα απο άρθρα που αναφέρονται στα προβλήματα και τις αρρώστειες που προκαλουν οι διάφορες δουλειες.Τα άρθρα είναι βασισμένα σ'ένα βιβλίο που κυκλοφόρησε στην Αγγλία το 1973 "Οι κίνδυνοι στην δουλεια και πώς τους καταπολεμούμε".Τα στοιχεία είναι απο την Αγγλία.Παρ'όλο τούτο, μπορει να συσχετιστει παγκόσμια γιατι ας μην ξεχνούμε ότι ο καπιταλισμος είναι παγκόσμιος. Μια η κινητήρια δύναμη του- να συσσωρεύει,με μοναδικο τρόπο το ξεζούμιζμα των εργατών,σωματικα και ψυχικα.

ο λασκαρης και η παλη των ταξεων

ου μας κα
γός Εργα
ς Λάσκαρη,
σκεψη.
τοποθέτη
λίθο στο
εχνίας
λήλωνΕΤΥ
η ηγεσία
νειμε το
υ Δράκου'
σίες του
άξη της
νήσου

έλος πά
ωτοπόρος
ινήματος
ουργός
Καραμανλ
υπεύθυν
νατικα με
ν σήμερα
που πρω
α παρθού
ήταν εκε
το γνωσ-
ΡΕΨΟΥΜΕ
ΞΕΩΝ".
χτυπώντα
ίδια την
κή τάξη
κίνημα.
θαψε τόν
86/69 γι

να βρεί δικαιολογία νά κινήσει την διαδικασία της υποχρεωτικής διαιτησίας του απεργοσπαστικού 3239/55, ενάντια στούς λιθογράφους που απεργούσαν ζητώντας:

1) Αυξήσεις
2) 40ωρο
3) 1 μήνα άδεια με επίδομα.

Ετσι η απεργία των λιθογράφων..βγήκε παράνομη τον Μάη του '77.

Ο Λάσκαρης πρωτοστάτησε και για τον νόμο330 ο οποίος θεωρήθηκε από όλα τα κόμματα και τις οργανώσεις,ο πιό αντεργατικός νόμος.Με τόν 330/76 ο Λάσκαρης προσπάθησε:

α) Να βγάζει παράνομη οποιαδήποτε απεργία που γίνεται σε ένδειξη συμπαράστασης σε άλλους απεργιακους κλάδους-έστω κι αν οι κλάδοι είναι συναφεις.

β) Να μειώσει και νά αποδυναμώσει μια απεργία μιά και το απεργόν σωματείο πρέπει.."να εξακολουθει να παρέχει τις υπηρεσίες του και το αναγκαίο προσωπικό δια την <u>ασφάλεια</u> των <u>εγκαταστάσεων</u> του εργοδοτη."

γ) Ο ίδιος νόμος προνοεί την τιμωρία των απεργων που.."δια ασκήσεως βίας ή απειλής ή άλλης δολίας(;) ενεργείας προσβάλλει την ελευθερία(;) της εργασίας <u>τρίτου</u> ή παρεμποδίζει <u>την ελευθέραν χρήση</u> των χώρων εργασίας".

Δηλαδή με απλά λόγια,οι απεργοσπάστες προστατεύονται.Φυσικα υπάρχουν κι άλλα πολλά σημεία τού 330 εξ'ίσου αντεργατικα κι απεργοσπαστικά.

Με λίγα λόγια,ο Λάσκαρης φρόντησε για την προστασία των αφεντικων και των απεργοσπαστων. Τις συλλήψεις,απολύσεις και φυλακίσεις εργατών τα έκανε νόμο..καταργώντας έτσι την πάλη των τάξεων.

Να ποιος είναι ο κ. Κωνσταντίνος Λάσκαρης που τόσο πολυ τίμησε η ηγεσία της ΣΕΚ και της ΕΤΥΚ.Τα μέλη των δύο αυτων συντεχνιων-όπως και όλοι οι εργάτες-δεν έχουν τίποτα το κοινο με τον υπηρέτη των αφεντικων που παρασημοφορήθηκε γιά τις "πολύτιμες" υπηρεσίες του στήν εργατική τάξη.

Με την ευκαιρεια της επετειου της ανεξαρτησιας

Η ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

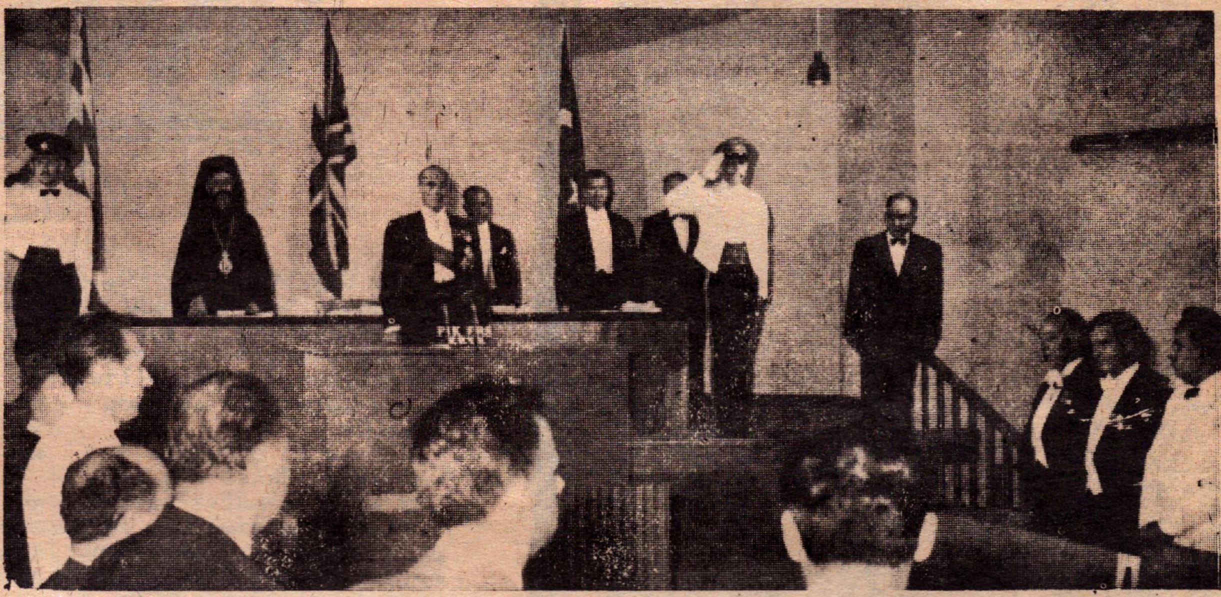

Τον τελευταίο καιρο ένα θέμα βρίσκεται καθημερινα στην επικαιρότητα. Η υπόσταση του κράτους και η διεθνοποίηση του Κυπριακού. Ιδιαίτερα με την επέτειο της Ανεξαρτησίας δόθηκε σε όλους, Κυβέρνηση και αντιπολίτευση η ευκαιρία να τονίσουν την τεράστια σημασία της ενίσχυσης της υπόστασης του κράτους και της διεθνοποίησης του Κυπριακου. Τι σημαίνει διεθνοποίηση όμως; Σημαίνει κατα την άποψη τους "να αξιοποιηθούν όλοι οι ξένοι πράγοντες για να πιέσουν την Τουρκία να κάνει υποχωρήσεις.

Πώς όμως θα πείσουν την διεθνη κοινη γνώμη που θα πιέσει με την σειρα της κυβερνήσεις της να υποστηρίξει τις θέσεις τους; Είναι απαραίτητο κατ'αρχη να τις εμφανίσουν σαν κυπριακες κι όχι σαν ελληνοκυπριακες. Επειδη κανεις δεν πρόκειται να υποστηρίξει τουςE/K εναντίον των T/K.

Το πιο βασικό σημείο που στηρίζουν την πολιτικη τους είναι η καλλιέργεια του μύθου του αθώου θύματος. Προσπαθούν δηλαδη να πείσουν τους ξένους ότι στην Κύπρο υπήρχε ένα κράτος, ανεξάρτητο, μέλος του ΟΗΕ, με μια κυβέρνηση για όλο τον λαο της που ξαφνικα και απρόκλητα δέχτηκε επίθεση απο κάπιο ξένο κράτος. Δηλαδή ότι τό κυπριακό είναι διεθνές ζήτημα, άδικης επίθεσης κράτους σέ κράτος καί όχι ελλαδοτουρκική διαμάχη. Άρα μπαίνει ζήτημα "καταπάτησης διεθνών αρχών"καί όχι "συνεννόησις καί συμβιβασμών". Αλλά όσο είναι χυδαίο ψέμα ότι ό Τ.στρατός μπήκε στή Κύπρο γιά νά "απελευθερώση"τούς T/K, τό ίδιο παραπλανητικά είναι καί τά προηγούμενα.

Η ύπαρξη μιάς μεγάλης εθνικής μειονότητας, ή θυματοποίηση καί καταπίεση της γιά τόσα χρόνια, ακόμα καί από τίς αρχές τού 20ου αιώνα μέχρι καί τό 74 εξαφανίζεται. Τό ίδιο ταχυδακτυλουργικά εξαφανίζεται καί όλη ή ιστορία της Κύπρου πρίν τό 74. Όλες οί πρηγούμενες φάσεις τής Ελλαδοτουρκικής διαμάχης, όπως εμφανίστηκε καί στή Κύπρο, μέ τήν διαμάχη E/K καί T/K αστών καί τού κινδύνου Ελλαδο-Τουρκικού πολέμου γιά τό κυπριακό, πού ήταν πάντα ανοιχτος από τό '59 καί έπειτα, είναι μιά "άλλη ιστορία".

"Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ" ΚΑΙ "Η ΝΟΜΙΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ"

Βλέπουμε τούς E/K αστούς όπου εμφανίζεται ευκαιρία γιά κάποιο διεθνή οργανισμό ή εκδήλωση νά τρέχουν πρώτοι καί νά εμφανίζονται σάν οί μόνοι αντιπρόσωποι ολόκληρου τού "κυπριακού" λαού. Εδωσαν ολόκληρες μάχες νά εμποδίσουν νά γίνουν δεχτοί αντιπρόσωποι τών T/K αστών στόν ΟΗΕ καί σέ όλα τά διεθνή συνέδρια πού πήγαν. Εμπόδισαν τούς T/K νά έχουν δικά τους γραμματόσημα.

Σέ όλων τών ειδών τίς εκδηλώσεις τρέχουν νά παρουσιαστούν γιά νά ενισχύσουν τήν μοναδικότητα τού "Κυπριακού" (δηλ. τού E/K) κράτους. Στούς Ολυμπιακούς, σέ καλλιστεία, στή Γιουροβίζιον, διοργανώνουν φεστιβάλ κινηματογράφου της κοινοπολιτείας καί ότι άλλο φανταστεί κανείς.

Γιά νά πείσουν γιά τήν ύπαρξη αυτού τού "ανεξάρτητου κράτους πού δέχτηκε τήν επίθεση ξένων", θυμήθηκαν ξαφνικά από πέρσι νά γιορτάζουν τήν επέτειο της ανεξαρτησίας, μετά 19 χρόνια. Καθιέρωσαν τήν κυπριακή σημαία παντού (στά στρατόπεδα μέχρι πρίν δύο χρόνια ήταν μόνο ή ελληνική) καί έτσι "ενισχύουν τήν υπόσταση τού κυπριακού ανεξάρτητου κράτους".

Σ'αυτή τήν προσπάθεια τούς υποστηρίζουν καί όλα τά κόμματα πού δέν έπαφαν ούτε στιγμή νά χαρακτηρίζουν τό T/K κράτος σάν ψευδοκράτος. Σέ όλα τά διεθνή συνέδρια πού λαμβάνουν μέρος δέν χάνουν τήν ευκαιρία νά υποστηρίξουν τούς E/K αστούς χρησιμοποιώντας τό μύθο τού αθώου θύματος καί τών "διεθνών αρχών πού παραβιάστηκαν".

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΕΤΣΙ

Η κατάσταση όμως δέν ήταν πάντα έτσι. Πρίν τό 74, πρίν νικηθούν από τούς Τούρκους αστούς, τό τραγούδι ήταν αλοιώτικο. Η ελληνική σημαία φιγουράριζε στά περισσότερα σημεία καί εκδηλώσεις. Ο στρατός πού έγινε τό 64 δέν ονομάστηκε κυπριακός στρατός αλλά Εθνική Φρουρά γιά νά υποδηλώση τήν ελληνική εθνική τού προέλευση, τόν σκοπό καί στόχο του. Τό κυπριακό ποδόσφαιρικό πρωτάθλημα ήταν μέρος τού ελληνικού καί άλλα παρόμοια. Πρωταρχικός στόχος τότε ήταν ή Ένωση.

Η ανεξαρτησία δέν ήταν παρά ο σταθμός μέσα από τόν οποίο θά περνούσε ή Ένωση. Η υπόσταση τού κράτους χρειαζόταν μόνο γιά νά επιτρέφει τήν ένωση ολοκληρης τής Κύπρου μέ τήν Ελλάδα. Γιά νά είναι τό κυπριακό κράτος πού θά κήρυττε τήν Ένωση ώστε νά μή μπορέσουν νά ζητήσουν οί Τουρκοκύπριοι αστοί ανταλάγματα όπως θά γινόταν άν εμφανιζόταν τό κυπριακό ζήτημα σάν Ελλαδοτουρκική διαφορά.

.."Ανεξαρτήτως, όμως, τού υπό τάς σημερινάς συνθήκας καί δεδομένα εφικτού ή ανεφίκτου τής Ένώσεως, ό Κυπριακός Ελληνισμός θά παραμείνει σταθερώς προσηλωμένος πρός τήν Ελλάδα καί τά Ελληνικά ιδεώδη"
(Δηλώσεις Μακαρίου 29.10.71)

"Τό κυπριακόν κράτος πρέπει νά διαλυθεί μόνον είς περίπτωσιν Ενώσεως. Μή καθισταμένης, όμως εφικτής τής Ενώσεως, επιβάλλεται η ισχυροποίησις τής κρατικής υποστάσεως τής Κύπρου".
('Επιστολή Μακαρίου πρός Γκιζίκη 2.7.74)

"Αυτά τά λάθη ...επέτρεψαν στούς εχθρούς τής αυτοδιάθεσης νά κινητοποιήσουν τό Τουρκικό στοιχείο καί νά δημιουργήσουν συνθήκες πού στό παρόν στάδιο νά μή επιτρέπουν στόν κυπριακό λαό νά χωρίσει στήν εφαρμογή αυτού τού δικαιώματος.

Κάθε τυχόν ενδιάμεση λύση δέν πρέπει νά αποκλείει τήν μελλοντική εφαρμογή τού δικαιώματος τής αυτοδιάθεσης. Ούτε θά πρέπει νά περικλείει σπέρματα διχοτομικά υπό τήν μορφήν τού εσσωτερικού διοικητικού διαμελισμού... Τέτοια λύση πρέπει νά έχει σάν βάση τήν ενιαία, ανεξάρτητη, αδέσμευτη, κυριάρχη Κύπρο
(Ομιλία Λυσσαρίδη Β' Παγκύπριο Συνέδριο ΣΚΕΔΕΚ Απρίλης 74).

Πώς εξηγούνται αυτές οί δηλώσεις; Ήταν ή πολιτική τού εφικτού τού Μακαριου καί τών κυβερνήσεων του από τό 68 μέχρι τό 74.

ΔΥΟ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Η πολιτική του "εφικτού", οπως και οι άλλες πολιτικές που ακολουθήθηκαν απο το 1960, απο τους E/K αστούς, σήμαιναν την ταυτόχρονη εφαρμογή δύο φαινομενικά αντίθετων πολιτικών αντιλήψεων για το Κυπριακό κράτος.

Μέχρι το 74 υποστήριζαν, ιδιαίτερα στο εσωτερικό, την Ελληνικότητα της Κύπρου. Οι E/K ονομάζονταν Ελληνες της Κύπρου και οι T/K Τούρκοι της Κύπρου. (Αυτή η πολιτική ομως αναγνώριζε και στη Τουρκία κάποια δικαιώματα γιατί υπήρχαν οι Τούρκοι της Κύπρου)

Στην εξωτερική πολιτική προπαγάνδιζαν και υποστήριζαν την "ενίσχυση του Ανεξάρτητου Κυπριακού κράτους". Έλπιζαν ετσι σιγά-σιγά οτι θα νομιμοποιούσαν ντε φάκτο ένα ενιαίο και κυρίαρχο Κυπριακό κράτος, (κάτω απο τον έλεγχο των Ελλήνων της Κύπρου) που θ'αποφάσιζε όταν οι συνθήκες το επέτρεπαν, μια και θα ήταν "κυρίαρχο" την Ενωση ολόκληρης της Κύπρου με την Ελλάδα.

Ακόμα, η ενίσχυση της αδέσμευτης ανεξάρτητης Κύπρου στο διεθνη χώρο ήταν ένα όπλο για να κρατήσει την Τουρκία μακρυα γιατι θα φαινόταν ότι έκανε επίθεση σ'ένα ανεξάρτητο κράτος στο οποίο δεν είχε κανένα δικαίωμα.

Αυτη η πολιτική, απο την μιά η ελληνικότητα της Κύπρου, κι απο την άλλη η ανεξάρτητη αδέσμευτη Κύπρος σαν ενδιάμεσος σταθμος προς στην ένωση, ήταν ιδιαίτερα έντονη πριν το '68 και πιο συγκαλυμμένη αργότερα μέ την πολιτικη του εφικτού. Υπήρχαν μέχρι τότε τα περιθώρια για την Ενωση (το '68 υπήρχαν πάνω απο 20 χιλιάδες ελληνικός στρατός) αλλα και η εσωτερική πίεση ήταν μεγάλη. Είναι γεγονος ότι εκείνη την περίοδο οι E/K ένιωθαν αρκετα έλληνες της Κύπρου. Γι αυτό δεν έφτασε ποτε η πολιτική τής ενίσχυσης της υπόστασης του ανεξάρτητου κράτους να φτιάξει κυπριακό εθνικο ύμνο, να καθιερώσει την κυπριακή σημαία ή να γιορτάσει την ανεξαρτησία πριν το '74.

Μετα το '74 η πολιτικη έμφαση αναγκαστικα άλλαξε. Οι έλληνες της Κύπρου έγιναν κύπριοι, ή Κύπρος έγινε κυπριακή, οι T/K ειναι κι αυτοι κύπριοι. Ετσι μπορούν να παριστάνουν τους αδικημένους και τα θύματα και να παραπονιούνται για τη " παραβίαση των διεθνών αρχων που τους έκανε η Τουρκία". Αυτη η πολιτικη είδαμε ότι υπήρχε και πριν το '74 αλλα μόνο όσο αφορα την εξωτερική πολιτικη. Μετα το '74 έγινε η γενικη γραμμη των E/K και Ελλήνων αστων.

Ομως τα πράγματα δέν είναι έτσι απλα. Οσο είναι γελοίο και παράλογο να ισχυριστει κανεις ότι ο τούρκικος στρατος εισέβαλε στην Κύπρο για να σώσει τους T/K άλλο τόσο γελοίο και παράλογο είναι να χρησιμοποιει τον μύθο του αθώου θύματος για τους E/K αστους. Οσο οι τούρκοι αστοι ήθελαν να βάλουν χέρι στην Κύπρο άλλο τόσο οι E/K και ελληνες αστοι ήθελαν να βάλουν χέρι στους T/K αστους και να τους εμποδίσουν να υπάρξουν σαν πολιτικη και οικονομικη οντότητα.

Οσο υποκριτές ήταν οι E/K αστοι το '64 όταν προπαγάνδιζαν το ανεξάρτητο κυρίαρχο κυπριακο κράτος στο διεθνη χώρο, ενω ταυτόχρονα χαρακτήριζαν τους T/K σαν επίληδες και τούρκους της Κύπρου άλλο τόσο είναι σήμερα υποκριτες όταν μίλουν για συνεργασία των 2 κοινοτήτων κάτω απο ενιαίο κράτος.

Λεν υπάρχει κανένας λόγος σ'ένα τέτιο καβγά, το κυπριακο, ελληνικό, καί τούρκικο εργατικο κίνημα να πάρει το μέρος του ενός. Ιδιαίτερα όταν αυτο μπορει να οδηγήσει σε μια νέα φάση πολέμου όπου χιλιάδες έλληνες, τούρκοι, E/K και T/K εργάτες κι αγρότες θ'αλληλοσφάζονται.

ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ

"ΛΕΥΚΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ"

Πρόσφατα έχουν διοριστεί 14 νοσοκόμοι τού ψυχιατρείου από τούς 25 άνεργους νοσοκόμους. Ένας από τούς λόγους πού έγιναν αυτές οί εικονικές προσλήψεις είναι τό ότι οί άνεργοι νοσοκόμοι είχαν 'κινηθεί' κάπως τόν τελευταίο καιρό καί τό ότι ελειτούργησε ή ψυχιατρική πτέρυγα στό νοσοκομείο Λεμεσού. Παραμένουν όμως 11 άνεργοι νοσοκόμοι καί αυτοί πού θά συνεχίζουν νά αποφοιτοΰν (π.χ. φέτος 14). Ετσι οί άνεργοι νοσοκόμοι τών Ψ.Ι.Α. θά συνεχίσουν νά είναι μεγάλο πρόβλημα.

Ας μάς απαντήσουν οί κύριοι αρμόδιοι γιατί νά σημειώνεται αυτό τό παράδοξο: νά προσλαμβάνεται προσωπικό σε υπηρεσια καί αφού τό έκπαιδεύσουν καί τό ειδικεύσουν τό απολύουν. Στά Ψ.Ι.Α. προσλαμβάνονται μαθητευόμενοι νοσοκομοι, τούς εκπαιδεύουν γιά 2 χρόνια στή Σχολή, κάμνουν πρακτική εξάσκηση στούς θαλάμους όπου εργάζονται κανονικά όπως καί οί μόνιμοι νοσοκόμοι ακόμα καί νυκτερινό καθήκον, μέ τό εξευτελιστικό επίδομα τών £40 (!) τόν μήνα καί μετά απολύονται!!! Παρόμοια κατάσταση υπάρχει καί στά άλλα νοσοκομεία βέβαια.

Θά ίσχυριστούν οί αρμόδιοι ότι δέν είναι υποχρεωτικό νά προσληφθούν οί απόφοιτοι, κι αυτό τούς γνωστοποιείται κατά τήν πρόσληψη τους. Τότε όμως, γιατί δέν προσλαμβάνονται όσοι χρειάζονται έτσι πού νά μπορούν νά απορροφηθούν;

Η απάντηση πού πρέπει νά δώσουμε είναι ότι οί αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν τούς μαθητευόμενους νοσοκόμους σάν φτηνά εργατικά χέρια πού γιά δυό χρόνια εργάζονται σχεδόν δωρεάν καί επίπλεον δέν έχουν τήν δύναμη νά διεκδικήσουν τά δικαιώματα τους μιά καί δέν είναι όργανωμένοι στήν συντεχνία.

Παράλληλα όμως εκμεταλλεύονται ακόμα καί τούς μόνιμους νοσοκόμους. Μέ ποιό τρόπο; Οί ανάγκες τοΰ ψυχιατρείου είναι πολλές. Τά Ψ.Ι.Α. δέν λειτουργούν σάν ένα ψυχιατρείο. Μέσα σ'αυτό υπάρχουν 5 ψυχιατρεία, γηριατρικές ασθένειες, διανοητικά καθυστερημένοι, σχιζοφρένεια, επιληπτικοί καί οί κρίμιναλ. Η αναλογία προσωπικού πρός αρρώστους είναι μικρότερη τού κανονικού καί ανατρέπεται η μέχρι τώρα ισχύουσα αναλογία τού 1:2,5. Αναγκάζονται οί νοσοκόμοι νά δουλεύουν πολύ σκληρά, εντατικά καί κάτω από ιδιάζουσες ψυχολογικές πιέσεις γιά νά καλύψουν τίς ανάγκες. Υπάρχουν θάλαμοι πού εργάζονται μέ 1 μόνο νοσοκόμο. Έτσι οί άρρωστοι δέν έχουν τήν κατάλληλη φροντίδα πού θάπρεπε νά έχουν.

Δέν μπορούν νά μάς κοροϊδέψουν οί αρμόδιοι μέ τίς γελοίες δικαιολογίες γιά τήν μή πρόσληψη νοσοκόμων. Κι' άς αποκαλούν τούς νοσοκόμους "λευκούς αγγέλους".

Πρέπει νά προσληφθούν όλοι οί άνεργοι νοσοκόμοι γιά νά υπάρχει η στοιχειώδης αναλογία προσωπικού καί αρρώστων.

Ο μόνος τρόπος γιά νά πετύχουν στόν αγώνα τους οί νοσοκόμοι είναι οί μόνιμοι νοσοκόμοι μαζί μέ τούς ανέργους καί απόφοιτους νά παλαίψουν γιά τά δικαιώματα τους. Μπορεί οί πρόσφατες τυπικές προσλήψεις τών πιό "παλιών" ανέργων νά έχουν δημιουργήσει αυταπάτες στούς υπόλοιπους πώς ..."κάτι γίνεται"... ή ακόμα χειρότερα νά διασπαστούν οί άνεργοι.

Τό πρόβλημα δέν λύθηκε καθόλου καί θά πρέπει αναγκαστικά νά τό κατανοήσουν οί υπόλοιποι άνεργοι νοσοκόμοι οί νεοπροσληφθέντες μά πιό πολύ οί μόνιμοι πού έχουν καί τήν δύναμη νά βοηθήσουν τούς ανεργους σάν συντεχνία, καί μαζί τους καί οί νοσοκόμοι τών άλλων νοσοκομείων. Η υγεία μας δέν είναι θέμα διαπραγματεύσιμο, καί τό δικαίωμα γιά εργασία είναι στοιχειώδες δικαίωμα όλων τών εργαζομένων. Η κυβέρνηση άς πάρει λεφτά από εκείνους πού εκμεταλλεύονται τήν δουλειά τών πολλών.

Ενας Νοσοκόμος

χωρις γιατρο χωρις νοσοκομο

Ενας συνοικισμος 10 χιλιάδων, χωρις γιατρο, χωρις μια νοσοκόμα.

Η σκηνη στον συνοικισμο Π. Λακατάμιας(Ανθούπολις).Μια γυναίκα κρατα στην αγκαλια της ένα παιδάκι 3-4 χρονων με ματωμένο πρόσωπο και τρέχει στο κέντρο του συνοικισμου.Εκει, εκτος απο τα καννάβικα,κέντρα νεότητας,καφε κλπ,πρέπει να υπάρχει ένα ιατρείο...

Αλλα,ώ του θαύματος(!) -της κυβερνητικης προνοιας-δεν υπάρχει ούτε γιατρος ούτε νοσοκόμα.

Το πρόσωπο του παιδιου χρειάζεται γρήγορα περίθαλψη,έχει ένα άσχημο κόψιμο που θέλει 'ράψιμο'.Το πιο κοντινο μέρος είναι το Γενικο Νοσοκομείο,μερικα μίλια μακρυα,και το μόνο μέσο μεταφορας είναι το λεωφορείο της γραμμης.

Ετσι η γυναίκα καλύπτοντας την πληγή του παιδιου μ'ένα πρόχειρο βαμβάκι τρέχει στο λεωφορείο για να πάρει το παιδι στις πρώτες βοήθειες.Και ο οδηγος βλέποντας την κατάσταση τρέχει με το πενηνταθέσιο λεωφορείο, κάνοντας την πιο γρήγορη 'κούρσα' της ζωης του.

Κατά τα άλλα η κυβέρνηση αφου γδέρνει τον λαό μέ τους φόρους δεν διαθέτει ένα κονδύλι για την παρουσία ενός γιατρού σ'ένα συνοικισμό 10χιλιάδων ανθρώπων.

Σ.Π
Ανθούπολις

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΑΑΦΙ

Εγινε στις 23/9 στη Λεμεσο,η τελευταία Γενικη Συνέλευση των Υπαλλήλων της ΝΑΑΦΙ.Μετα απο καθυστέρηση 9 μηνων και μετα απο πολλες αποτυχεμένες συναντήσεις με την εργοδοσία,και υπογράφτηκε η νέα συλλογικη τους σύμβαση.

Απο τους 300 υπαλλήλους που απόμειναν μετα απο πολλες απολύσεις που έγιναν πρόσφατα και παλια,στην συνέλευση ήταν γύρω στα 40 άτομα.

Αρκετα ενθουσιώδεις στην αρχη συζητούσαν τα προβλήματα τους σε σχέση με την εταιρεία και τα παράπονα τους που είχαν, με τους υπεύθυνους της συντεχνίας,γιατι άργησαν να μελετήσουν τα προβλήματα του κάθε κλάδου της εταιρείας ξεχωριστα,ώστε να περιλάβουν στη νέα συλλογικη σύμβαση.

Ο ενθουσιασμος που υπήρχε πριν ν'αρχίσει η συνέλευση χάθηκε,όταν οι γραμματεις της συντεχνίας ΠΟΑΣ και ΣΕΚ προειδοποίησαν ότι είναι μια δύσκολη εποχη κι ότι γίνονται πολλες απολύσεις. Δεν παρέλειψαν μάλιστα να τους υπενθυμίσουν ότι και στο μέλλον θα γίνουν κι άλλες.

Αφου έγινε η ανάλυση των θέσεων της Εταιρείας και της Συντεχνίας όσο αφορα τις μισθολογικες αυξήσεις,για το ωράριο, τις προαγωγες,τις μέρες αδείας,της συνταξιοδότησης,ακολούθησε συζήτηση.

Αλλα το κακο ήταν ότι επειδη οι υπάλληλοι είναι χωρισμένοι σε Υπάλληλους Β,Υπάλληλους Γ, τουςΑνώτερους, τους περιοδεύοντες,χειρόνακτες, κλπ,ήταν φυσικο ο καθένας να ενδιαφέρεται για την δικη του υπόθεση και δεν τον ενδιέφερε καθόλου το δικο του άλλου, εκτος απο μερικες περιπτώσεις μόνο.Ετσι ο καθένας περίμενε την δικη του σειρα να μιλήσει και δεν άκουγε τον άλλο.Οταν κάποιος μιλούσε για το ωράριο για παράδειγμα, οι άλλοι δεν πρόσεχαν γιατι στην ΝΑΑΦΙ υπάρχει τεράστια διαφορα στις ώρες δουλειας,απο 39 μέχρι 46 ώρες.

Κατηγορούσαν τους έμμισθους της συντεχνίας ότι δεν έκαναν καλα την δουλεια τους,που άφησαν προβλήματα για χρόνια "ανοικτα",π.χ. το θέμα της ισομισθίας,για τις προαγωγες και την ημέρα του Πάσχα που ζήτησαν να μη δουλεύουν.

Αλλα και οι έμμισθοι είχαν παράπονο απο τα μέλη γιατι δεν δραστηριοποιούνταν καθόλου.

Αυτο ίσως να φαίνεται σωστο.Αλλα η ηγεσία της Συντεχνίας θάπρεπε να βοηθα τους υπαλλήλους προς αυτη την κατεύθυνση.Να τους δίνει θάρρος κι όχι να τους τονίζει συνέχεια πως αν ζητήσουν πολλα θα απολυθουν

Γι αυτο το λόγο θάπρεπε και ν'αντιμετωπιστει ο κίνδυνος νέων απολύσεων,και να μην τις δεχτουν παθητικα όπως τις παλιες.

Ετσι θ'αποκτούσαν περισσότερο θάρρος για να πάρουν πρωτοβουλίες οι υπάλληλοι,όπως να συνεννοηθουν για να χωριστουν σε πιο μεγάλους κλάδους, με ξεχωριστα αιτήματα για τον κάθε κλάδο,ώστε να μπορουν και οι υπάλληλοι να παρακολουθουν τι γίνεται,για να μπορουν πολλοι μαζι να πιέσουν την Συντεχνία.για κάποιο αίτημα τους.

■

εργατικη δημοκρατια

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΕΙΩΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

φορτία για εξαγωγες απο τα εργοστάσια που απεργουν.

οι εργοδότες

Οι εργοδότες έχουν φανει απ'την αρχη πολυ σκληροι. Εκτος απο το ότι δεν ανγνωρίζουν τα αιτήματα των απεργων, προσπαθουν να τα παραποιήσουν.

Στη βιτρίνα του Κ. Θεοδώρου κόλλησαν ένα χαρτόνι που λέει ότι οι εργάτες ζητουν 40% αύξηση. Αυτο είναι ένα χοντρότατο ψέμα γιατι δεν αναφέρει ότι το βγάζει στο μισθο των £10(!!) την βδομάδα. Οι εργοδότες όχι μόνο κοροϊδεύουν τον κόσμο αλλα και τους ίδιους τους απεργους πού παίρνουν πραγματικα μισθους πείνας. Πολλες απο τις γυναίκες απεργους με πολλα χρόνια υπηρεσία παίρνουν £17 και £18 βδομαδιάτικο Μια με 15 χρονια υπηρεσία μας είπε παίρνει £23 τη βδομάδα.

Οι εργοδότες προσπαθουν να τρομοκρατήσουν τους απεργους με φωνες κι απειλες. Στου Κ. Θεοδώρου έχει βάλει ένα χαρτόνι που γράφει ότι οι απεργοι βρίσκονται έξω πασ το πρατήριο <u>παράνομα</u>. Απειλουν τους απεργους ότι θα τους φέρουν <u>αστυνομία</u>, ότι θα τους αφήσουν να πεινάσουν, ότι μετα θα κτυπουν το κεφάλι τους, ότι θα τα πληρώσουν όλα όταν γυρίσουν στη δουλεια κι άλλα. Στου ΜΑΚΡΟΣΕΛΛΗ ο εργοδότης κάλεσε 3 φορες την αστυνομία για να τρομοκρατήσει τους απεργους όταν αυτοι <u>εμπόδισαν αυτοκίνητο με δείγματα να βγει έξω.</u> Οι απεργοι στου Μακροσέλλη ήταν πολυ μαχητικοι κι αποφασισμένοι να μην αφήσουν να γίνει καμμια δραστηριότητα στο εργοστάσιο. Τρεις φορες προσπάθησε το μεσημέρι της Πέμπτης 16/10 να βγει το αυτοκίνητο με τα δείγματα και τις 3 φορες του έφραξαν το δρόμο με τα κορμια τους. Οι αστυνομικοι μάταια προσπαθούσαν να τους εμποδίσουν. Οι απεργοι φώναζαν ενάντια στους αστυνομικους που πήραν το μέρος των εργοδοτων, κι εξανάγκασαν τελικα το αυτοκίνητο να επιστρέψει στο εργοστάσιο.

Ούτε ο αστυνόμος που έφτασε με 2 γυναίκες αστυνομικους(το 96% των εργαζομένων στου Μακροσέλλη είναι γυναίκες) μπόρεσαν να τρομάξουν τους απεργους και να τους σπάσουν το ηθικο τους. Τελικα αντιπρόσωπος της Συντεχνίας έκανε συμφωνία με τον εργοδότη και τον αστυνόμο να μη φύγει το αυτοκίνητο την Πέμπτη αλλα την Παρασκευη.

Εκτος απο την τρομοκρατία και τις απειλες όμως οι εργοδότες χρησιμοποιουν κι άλλες μεθόδους για να σπάσουν το ηθικο των απεργων. Απο το εργοστάσιο του Μακροσέλλη στάληκαν υλικα μόλις έγινε γνωστο ότι θα γίνει απεργία, σε άλλο εργοστάσιο που συνεργάζονται για να τελειώσουν οι παραγγελίες. Σ'αυτο το εργοστάσιο έδωσαν £2 αύξηση μόλις ξεκίνησε η απεργία και οι εργάτες του δεν απέργησαν μια και ήταν ανοργάνωτοι.

Στου Κ. Θεοδώρου επίσης, η κόρη του εργοδότη απειλει συνέχεια τους απεργους ότι είναι παράνομοι και ότι θα φωνάξει αστυνομία να τους διώξει Βέβαια οι απεργοι δεν είναι καθόλου παράνομοι κι όλα αυτα τους τα λένε για να τους τρομάξουν. Πέρα απ'αυτο όμως οι απεργοι έχουν και κάτι άλλο έχουν το <u>δίκηο</u> μαζι τους και το δίκηο δεν μπορει να είναι παράνομο!

Οι εργοδότες προσπαθουν ακόμα να κτυπήσουν την απεργία στα μικρα εργοστάσια που είναι λίγοι οι απεργοι κι αδύνατοι και ν'απομονώσουν σιγα σιγα, ένα ένα όπως έκαναν στου Φώτη Ανδρονίκου που έχει καμια δεκαρια υπάλληλους. Οί έργαζόμενοι εκεί ήταν μόνοι τους κι απομονωμένοι.

Δεν ήξεραν πόσο δυνατοι κι αποφασισμένοι ήταν οι συναδέλφοι τους στ'άλλα εργοστάσια κι υποχώρησαν.

γιατί πρεπει να κερδιθει

Η απεργία των βαλιτσοποιων ξεσπα σε μια περίοδο οικονομικης κρίσης σ'όλο τον κόσμο. Σε μια περίοδο δηλαδη που οι εργοδότες σκληραίνουν τη στάση τους για να διαφυλάξουν τα κέρδη τους και τις εξαγωγες τους. Γίνεται σε μια περίοδο που το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων κτυπιέται καθημερινα και πολυ. Γίνεται σ'ένα κλάδο απο τους πιο χαμηλα-αν όχι ο πιο χαμηλα-αμοιβόμενους.

Η συλλογικη σύμβαση της βαλιτσοποιΐας έληξε τον περασμένο Ιούλη και είναι η πρώτη σύμβαση που θα υπογραφει απο μια σειρα άλλες που θα λήξουν μέχρι το τέλος του χρόνου. Οι εργοδότες βαλιτσοποιΐας είναι καλα οργανωμένοι κι όλοι τους είναι μέλη του συνδέσμου βιομηχάνων. Είναι δηλαδη στην ουσία η πρώτη μεγάλη μάχη της Εργατικης τάξης με τους οργανωμένους εργοδότες που θέλουν να κτυπήσουν το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων.

Η νίκη τών απεργών στή Βαλιτσοποιΐας θά είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στά σχέδια τών εργοδοτών. Θά δείξει σέ όλους ότι οί εργαζόμενοι έχουν τήν δύναμη νά κερδίζουν. Οί άλλοι εργαζόμενοι πού θά έχουν νά διαπραγματευτούν συλλογικές συμβάσεις θά τούς έχουν σάν παράδειγμα. Αφού οί βαλιτσοποιοί κέρδισαν τά αιτήματά τους, μπορούμε μέ τόν ίδιο τρόπο νά τά κερδίσουμε καί μείς. Θά είναι μιά νίκη ολόκληρης της εργατικής τάξης.

μπορει να κερδιθει

Ποια είναι η κατάσταση των εργοδοτων;

α) Κυκλοφορει έντονα ότι τον τελευταίο καιρο δεν πηγαίνουν και πολυ καλα οι δουλειες τους, δεν έχουν πολλες παραγγελίες. Γι αυτο έχουνσημασία τα στοκ που έχουν και οι παραγγελίες που έχουν να παραδώσουν αυτη την περίοδο.

Αρα δεν έχουν και τόσο μεγάλη ανάγκη παραγωγης όσο έχουν ανάγκη να εκπληρώσουν τις ήδη υπάρχουσες υποχρεώσεις, να κρατήσουν τα συμβόλαια τους και τους πελάτες που έχουν εδω και στο εξωτερικο. Γι αυτο αν καταφέρουν να εκπληρώσουν αυτες τις υποχρεώσεις, ίσως να μπορουν ν'αντέξουν αρκετο καιρο.

β) Είναι καλα οργανωμένοι κι έχουν υποστήριξη και των άλλων εργοδοτων γιατι ακριβως είναι η πρώτη σύμβαση που θα υπογραφτει και θέλουν να δημιουργήσουν προηγούμενο για να χτυπήσουν και τις άλλες συμβάσεις.

γ) Υπάρχουν μερικα εργοστάσια που δουλεύουν κι επειδη οι εργοδότες αλληλοϋποστηρίζονται, πιθανο να καταφέρουν να εκπληρώσουν μερικες παραγγελίες σ'αυτα.

δ) Τέλος έχουν ακόμη ανοιχτα τα πρατήρια τους στις άλλες πόλεις και κάνουν μερικες πωλήσεις στη ντόπια αγορα.

Ολ'αυτα σημαίνουν ότι μια απεργία που σταματα <u>μόνο και απλως</u> την παραγωγη, ίσως την αντέξουν περισσότερο απ'ότι οι εργάτες κι ίσως τους ωφελήσει κιόλας γιατι: 1) δεν θα πληρώνουν μισθους και 2) θα καταφερουν να διαλύσουν τους εργάτες αν ηττηθουν μετά από μεγάλη απεργία.

Αρα είναι βασικο εκτος απο το σταμάτημα της παραγωγης, η απεργία να πιάσει κι άλλους τομεις:

α) Να σταματήσει κάθε δραστηριότητα στα εργοστάσια που απεργουν. Να εμποδιστουν οι φορτώσεις, η αποστολη εμπορευμάτων ή άλλων υλικών, δειγμάτων κλπ. Να μην αφήσουν να γίνουν αποστολες εμπορευμάτων στα πρατήρια ή υλικων σε εργοστάσια. Γιά παράδειγμα τό ότι ό Μακροσέλλης κατάφερε νά στείλει υλικά σέ άλλο εργοστάσιο αμέσως πρίν ξεκινήσει ή απεργία τού δίνει τώρα τή δυνατότητα νά εκπληρώσει ίσως κάποια παραγγελία. Οί εργοδότες χρησιμοποιούν κάθε βρώμικο μέσο εναντίον τών διεκδικήσεων τών εργαζομένων. Οί εργαζόμενοι έχουν κάθε δίκαιο νά αντιδρούν καί έπρεπε νά τόν εμποδίσουν.

β) Μερικα απο τα εργοστάσια που δουλεύουν, παίρνουν παραγγελίες για λογαριασμο των εργοδοτων που απεργουν τα εργοστάσια τους. Θα πρέπει να γίνει προσπάθεια να σταματήσουν κι αυτα να δουλεύουν. Οι απεργοι μπορουν να κάνουν πικεττοφορία έξω απ'αυτα, και να προσπαθήσουν να πείσουν τους συναδέλφους τους να σταματήσουν, εξηγώντας τους ότι γίνονται απεργοσπάστες με τη στάση τους.

Επίσης δεν πρέπει να δεχτουν να γίνει καμια ξεχωριστη συμφωνία και να ξαναπιάσει δουλεια άλλο εργοστάσιο πριν γίνει συνολικη συμφωνία για όλους τους απεργους.

γ) Να ζητηθει συμπαράσταση απο τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Ηθικη οικονομικη ή και πιο ειδικη, όπως των Λιμενεργατων, απο άλλους κλάδους πού είναι σχετικοί.

Αυτα έχουν πολυ μεγάλη σημασία και χρειάζονται περισσότερο απο το να μη δουλεύουμε απλως. Για να γίνουν χρειάζεται αρκετη δουλεια και η συνεισφορα όλων. Ολοι οι απεργοι μπορουν να συμμετάσχουν.

να μην τα περιμενουμε ολα απο τους συντεχνιακους

Σε κάθε εργοστάσιο υπάρχουν οι τοπικες απεργιακες επιτροπες οι οποιες δεν κατάφεραν ακόμα να συντονιστουν μεταξυ τους ώστε να βοηθήσουν πιο ουσιαστικα τη διεξαγωγη του αγώνα. Οι απεργιακες επιτροπες πρέπει να συνδεθουν μεταξυ τους. Να βγάλουν μια συντονιστικη επιτροπη και να μην τα περιμένουν όλα απο τους συντεχνιακους έμμισθους.

Αυτο χρειάζεται να γίνει για να βοηθήσει:

α) Στην οργάνωση περιφρούρησης της απεργίας για ολόκληρο τον κλάδο.

Να δουν δηλαδη πού οι απεργοι είναι λίγοι, πού χρειάζονται βοήθεια πώς μπορουν να εξασφαλίσουν περιφρούρηση για όλο το 24ωρο, πως μπορουν να σταματήσουν τις πωλήσεις κλπ.

β) Στο να κρατηθει το ηθικο όλων των απεργων ψηλα, με την αλληλοπληροφόρηση για την κατάσταση στ'άλλα εργοστάσια. Ετσι τα μικρα εργοστάσια θα παίρνουν κουράγιο απο τα μεγάλα, όπου οι εργαζόμενοι είναι πολλοι και νοιώθουν δυνατοι.

γ) Για την καλύτερη οργάνωση της πληροφόρησης-συμπαράστασης με την έκδοση φυλλαδίων και ανακοινώσεων στον τύπο καθημερινα. Οι απεργιακες επιτροπες μπορουν να οργανώσουν αυτα απο τους ίδιους τους απεργους. Να μοιράζουν προκηρύξεις και να ζητουν συμπαράσταση.

Ολ'αυτα είναι βασικοι παράγοντες για την νίκη της απεργίας. Οσα πιο πολλα απ'αυτα μπορουν να γίνουν πράξη, τόσο πιο εξασφαλισμένη είναι η νίκη των απεργων της Βαλιτσοποιοΐας.

Ολοι οι μαχητικοί συνδικαλιστές εργαζόμενοι πρέπει νά καταλάβουμε τήν σπουδαιότητα τού νά κερδιθεί αυτή η απεργία.

Οταν θά έρθει ο καιρός νά κινητοποιηθούμε γιά τίς δικές μας συλλογικές συμβάσεις, το αποτέλεσμα αυτής τής απεργίας θά βρίσκεται στό μυαλό κάθε εργαζόμενου. Κέρδισαν αυτοί, μπορούμε καί μείς. Τούς τσάκισαν, θά μάς τσακίσουν καί μας. Αν έχει επιτυχία, θά τό χρησιμοποιήσουμε σάν παράδειγμα στούς συναδέλφους μας.

Γι'αυτό είναι καί δική μας δουλειά νά παλέψουμε γιά τή νίκη τών βαλιτσοποιών.

Καί η πιό μικρή βοήθεια είναι χρήσιμη. Νά πείσουμε τούς συναδέλφους μας νά δώσουμε λεφτά, νά πάμε νά δώσουμε θάρρος στίς πικετοφορίες περιφρούρησης, νά βγάλουμε ψηφίσματα συμπαράστασης σάν Συντεχνίες καί σάν τοπικές επιτροπές, καί ότι άλλο σκεφτούμε.

ΤΥΠΟΙΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΠΟΛΩΝΙΑ

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Τον περασμένο Αύγουστο οι Πολωνοι εργάτες, ξεσηκώθηκαν για μια ακόμα φορα ενάντια στην κυβέρνηση τους. Οι εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, μέσα απο τις δικες τους μορφες αυτο-οργάνωσης, διεκδίκησαν τ' δίκαια αιτήματα τους και σημείωσαν νέα νίκη.

Η έναρξη του αγώνα έγινε στα ναυπηγεία Γκντανσκ με παράδοση σε εργατικους αγώνες. Αφορμη, η απόλυση της συνδικαλίστριας εργάτριας Αννα Βαλεντίνοβιτς. Αιτία, η οικονομικη χρεωκοπία της κυβέρνησης, η καταπίεση και η στέρηση βασικων ελευθεριων των Πολωνων, απο το Κράτος.

Στην αρχη οι αρχες απέκρυψαν τις αναταραχες. Αργότερα άρχισαν έμμεσα να παραδέχονται την ύπαρξη "κοινωνικης αναταραχης". Ο Γ.Ζυντλακ(μέλος του ΠΓ του κόμματος) είχε δηλώσει ότι:"οι ηγέτες της απεργιακης επιτροπης είναι εχθροι του Πολωνικού Εθνους και θέλουν να σκορπίσουν τον τρόμο στην Πολωνία". Η ηγεσία συνέχισε να κατηγορει την απεργιακη επιτροπη. Η Πράβδα τής 20/8, αναφέρθηκε σε "αναρχικα και αντισοσιαλιστικα στοιχεία, που προσπαθουν να εκμεταλλευτουν το απεργιακο κίνημα για πολιτικους σκοπους". Η Χαραυγη(ΑΚΕΛ) κατηγόρησε τους ιμπεριαλιστικους δάκτυλους.

Οι απεργίες όμως μαζικοποιήθηκαν και μαζι με τα οικονομικα αιτήματα μπήκαν και πολιτικα. Ο ίδιος ο Γκιέρεκ παραδέχεται πως η Πολωνία οδεύει στην καταστροφη κι αναγνωρίζει το δίκαιο των εργατων. Παρ'όλο που οι απεργίες είναι παράνομες μια και απαγορεύεται η απεργία στο "εργατικο κράτος" της Πολωνίας.

Ο Γκιέρεκ ομολογει πως "μερικοι σύντροφοι στο κόμμα πρόβλεψαν απο καιρο την κρίση και τα επακόλουθα, εμεις όμως το αγνοήσαμε κι εδω χρειάζεται η αυτοκριτικη".

Τόσο τα αιτήματα των απεργων, όσο και τα συνθήματα τους, είναι αρκετα για να καταλάβουμε άν οι Πολωνοι εργάτες είναι "αναρχικα κι αντισοσιαλιστικα στοιχεία","εχθροι του Εθνους" ή "ξενοκίνητοι πράχτορες".

Η απεργιακη επιτροπη κατηγόρησε την κυβέρνηση πως "χρησιμοποιει καπιταλιστικους τρόπους για να αντιμετωπίσει το απεργιακο κίνημα". Πώς; Η κυβέρνηση ζητούσε νά κλείσει ξεχωριστες συμφωνίες με κάθε εργοστάσιο και μόνο στα οικονομικα αιτήματα, για να διασπάσει τους εργάτες και να μειώσει έτσι την απεργία. Οι εργάτες όμως αρνήθηκαν.

Τελικα η γραφειοκρατία αναγκάστηκε να κάνει οδυνηρες υποχωρήσεις. Δέχτηκε τα κυριότερα αιτήματα των απεργων, και στις 3Ι Αυγούστου υπογράφηκε συμφωνία ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους εργάτες στα ναυπηγεία "Λένιν". Η συμφωνία αποτελείται απο 2Ι σημεία, απο τα οποία τα κυριότερα είναι τα εξης:

I) Ελεύθερα, ανεξάρτητα Συνδικάτα έξω απο κόμματα και εργοδότες.
2) Η κατοχύρωση του δικαιώματος της απεργίας Επίσης δόθηκαν εγγυήσεις για την ασφάλεια των απεργων κι αυτων που συμπαρίστανται.
3) Σεβασμός στο δικαίωμα ελευθερίας του Λόγου και του Τύπου.
4) Η αποκατάσταση όσων θυματοποιήθηκαν απο προηγούμενες απεργίες και η απόλυση των πολιτικων κρατουμένων.
5) Το κοινο να πληροφορείται στα θέματα εθνικης οικονομίας, να συμμετέχει στις αποφάσεις και τις μεταρρυθμίσεις.
6) Αύξηση του βασικου μισθου σε όλους.
7) Κινητη κλίμακα μισθων.
8) Η κατάργηση των "ειδικων" καταστημάτων που πωλούν σε αξιωματούχους της κυβέρνησης.
9) Οι υποψήφιοι για πρόσληψη σε δουλειες να επιλέγονται βάσει των προσόντων κι όχι της κομματικής ταυτότητας.
I0) Να συζητηθει η αναθεώρηση του όριου ηλικίας για σύνταξη.
II) Βελτίωσης των συνθηκων εργασίας και των ιατρικων υπηρεσιων.
I2) Συζήτηση για το θέμα των νηπιαγωγίων καιτης άδειας τοκετου.
I3) Η καθιέρωση του Σαββάτου σαν αργίας.

Τα υπόλοιπα αιτήματα συμφωνήθηκε να συζητηθουν απο κοινου με την ηγεσία των νέων συνδυκάτων.

Ταυτόχρονα γίνονται όμως και και "εκκαθαρίσεις", όπως η παραίτηση 6 απο τα Ι9 μέλη του Πολιτικου Γραφείου του κόμματος. Ο Γκιέρεκ αντικαθίσταται απο τον Σ.Κάνυα στη θέση του πρώτου ΓΓ του ΠΕΕΚ.

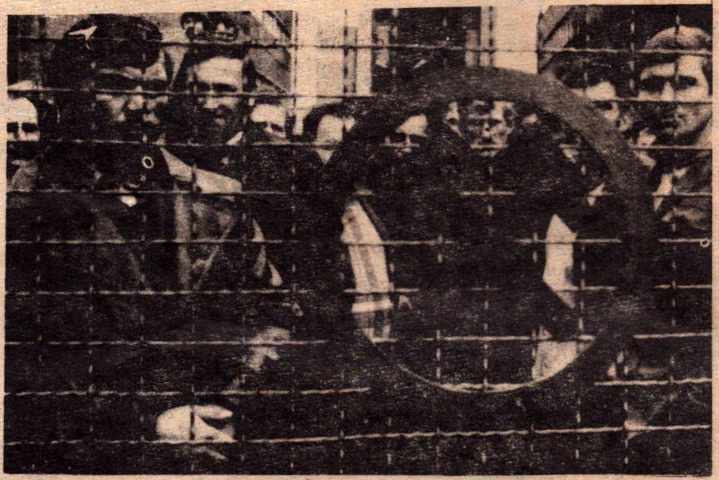

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Αν όσα συνέβηκαν στήν Πολωνία τις τελευταίες μέρες συνέβαιναν σε μια χώρα του δυτικου καπιταλισμου, δεν θα μας παραξένευε καθόλου. Η εξήγηση θάταν απλη. Οι καταπιεσμένοι εξεγέρθηκαν ενάντια στους καταπιεστες τους, που τους τρών τον κόπο τους, που τους κυβερνουν για τα συμφέροντα της καπιταλιστικης τάξης.

Και είναι φυσικο σε μια καπιταλιστικη κοινωνία που μια χούφτα καπιταλιστες καταπιέζουν και εκμεταλλεύονται την μεγάλη πλειοψηφεία-τους εργαζόμενους-όταν ξεσηκωθουν οι εργαζόμενοι θα ζητήσουν αυτα ακριβως που ζήτησαν οι Πολωνοι εργάτες. Μεγαλύτερους μισθους(δηλ. μικρότερη εκμετάλλευση) και πολιτικες ελευθερίες(δηλ. λιγότερη καταπίεση).

Υποτίθεται όμως ότι η Πολωνία είναι μια σοσιαλιστικη χώρα-δηλ. εργατικο κράτος. Αυτα μας θέλουν να πιστεύουμε όλοι, δυτικες κι ανατολικες κυβερνήσεις, αριστερα και δεξια κόμματα.

Πως μπορουν να συμβούν όλ'αυτα σ'ένα εργατικο κράτος; Στο εργατικο κράτος την εξουσία εξασκει η εργατικη τάξη, δεν υπάρχει εκμετάλλευση και η εργατικη τάξη δεν καταπιέζεται.

Οταν όμως η πλειοψηφεία των εργαζομένων εξεγερθει ενάντια σ'αυτους που κυβερνουν, ζητώντας λιγότερη εκμετάλλευση και περισσότερες πολιτικες ελευθερίες, δημιουργούνται σοβαρες αμφιβολίες για το κατα πόσο το κράτος αυτο είναι εργατικο.

Σε ποιον ανήκουν τα εργοστάσια; Ανήκουν στο κράτος. Το κράτος αποφασίζει πόσο και πως θα παραχθει και τι θα παραχθει, και πώς θα διατεθει το εθνικο προϊον.

Σίγουρα η κρατικη ιδιοκτησια των μέσων παραγωγης ειναι ένα χαραχτηριστικο του εργατικού κράτους. Ομως δεν σημαίνει ότι, όταν το κράτος έχει στα χέρια του τα εργοστάσια και τις επιχειρήσεις είναι κι εργατικο. Στην περίπτωση της Πολωνίας όπως και στις άλλες ανατολικες χώρες, το κράτος βρίσκεται κάτω απο τον απόλυτο έλεγχο της ηγεσίας του ΠΕΕΚ- του κομμουνιστικου κόμματος.

Η μικρη αυτη πλειοφηφεία που αποτελει τα ηγετικα στρώματα του κόμματος, ελέγχει όλη την πολιτικη ζωη της χώρας. Κυβέρνηση, συνδικάτα, στρατο και τύπο.

Οι εργάτες δεν έχουν κανένα έλεγχο ούτε στο κράτος, ούτε στην παραγωγη, ούτε στο κόμμα, ούτε στην πολιτικη ζωη. Γιαυτο το λόγο μερικα απο τα βασικα τους αιτήματα ήταν και να ελέγχουν την παραγωγη και να έχουν ελεύθερα συνδικάτα.

Ενας απο τους ηγέτες των τελευταίων εξεγέρσεων ο Κούρον, είχε γράψει το Ι964 με τον Μοτζελέφσκι(μετα την αποβολη τους απο το κόμμα-ένα βιβλίο "Ανοιχτη επιστολη στο Πολωνικο Εργατικο Κόμμα". Αναφέρει το βιβλίο:

"..Σε ποιον ανήκει η εξουσία στο κράτος μας; Σ'ένα κόμμα πρακτικα μονοπωλιακο, το ΠΕΕΚ. Ολες οι αποφάσεις-κλειδια παίρνονται πρώτα απο το κόμμα και μόνο μετα στα επίσημα όργανα της κρατικης εξουσίας. Καμμιά σημαντική απόφαση δεν μπορει να πραγματοποιηθει χωρις προηγούμενη έγκριση απο τίς κομματικες αρχες.."

Για το πως μπορει κανείς να επηρεάσει το κόμμα αναφέρει:

"...Το κυρίαρχο κόμμα απολαμβάνει το μονοπώλιο της εξουσίας. Η εργατικη τάξη δεν μπορει να οργανώσει άλλα κόμματα."

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Γιατι όμως οι Πολωνοι εργάτες αναγκάζονται να πάνε κόντρα με την Κυβέρνηση και να βλέπουν το Κόμμα σαν εχθρο;
Γιατι να παλεύουν για πράγματα που υποτίθεται μόνοστη Δύση διεκδικούν οι εργάτες;

Απλούστατα γιατι δεν είναι οι εργάτες αυτοί που έχουν την εξουσία στα χέρια τους. Η εξουσία είναι συγκεντρωμένη στα χέρια του Πολωνικου Εργατικου Κόμματος. Ενα τεράστιο γραφειοκρατικο μηχανισμο, που δεν προσφέρει τίποτα στην παραγωγη. Που για να διατηρήσει την κυρίαρχη θέση του, ξεζουμίζει τους εργάτες κι αγρότες.

Θα έλεγε τότε κανεις, μα αν στην Πολωνία είναι το ίδιο όπως στον καπιταλισμο, όταν υπάρχει εκμετάλλευση, τότε ο σοσιαλισμος δεν μας κάνει.

Οι αστοι χρησιμοποιουν αυτη την λογικη για να χτυπήσουν το Σοσιαλισμο στα μάτια των εργατων. "Να ο σοσιαλισμος-λένε-που θέλετε να κάνετε. Κυτάχτε την Πολωνία."

Εδω όμως βρίσκεται η απάτη. Οι χώρες σαν την Πολωνία δεν έχουν καμία σχέση με το σοσιαλισμο. Σε καμιά απ'αυτές τις χώρες δεν έγινε επανάσταση για να πάρουν την εξουσία οι εργάτες στά χέρια τους και να οργανώσουν την παραγωγή σύμφωνα με τις ανάγκες τους.

Αν αποφάσιζαν οι ίδιοι οι εργάτες, αν είχαν την εξουσία, δεν θα ήταν αναγκασμένοι να ξεσηκώνουνται κάθε λίγο ενάντια στην κυβέρνηση τους, πολλες φορές να σκοτώνονται και να φυλακίζονται.

Οι εργάτες της Πολωνίας πέτυχαν πραγματικα μια νέα νίκη. Μέσα απο τους αγώνες τους '70,'76 και τώρα Ι980 το εργατικο κίνημα συνειδοποιήται και ξεπηδάει μια νέα εργατικη πρωτοπορεία από τους ίδιους τους εργάτες. Αυτο φαίνεται ν'ανησυχει και το περιοδικο των καπιταλιστών "Εκόνομιστ". Αυτο φαίνεται να ανησυχει κι όλες τις άρχουσες τάξεις που ζουν σε βάρος των εργατων.

Αυτο που φοβούνται οι αστοι είναι το συνειδητοποιημένο εργατικο κίνημα και τον κίνδυνο εξάπλωσης μιας διεθνους επανάστασης.

Ο κίνδυνος μιας επαναστατικης εξέγερσης στον αδύνατο κρίκο του ανατολικου μπλοκ(Πολωνία, Ρουμανία), θάχε τους ίδιους κινδύνους για τους αστους που είχε ο αδύνατος κρίκος της Δύσης η Πορτογαλία και τώρα η Τουρκία.

Ετσι οι αστοί σε τέτοιες κρίσιμες στιγμες "λογικεύονται". Πώς; Βοηθώντας την τάξη που κυβερνα στην Πολωνία, να ξεπεράσει το οικονομικο χάος και ν'αποτραπει η εργατικη επανάσταση. Ο Κάρτερ έστειλε εμπιστευτικο μήνυμα στη Γαλλία, Γερμανία κι Αγγλία προτρέπωντας τες να κάνουν πιστώσεις στην Πολωνία. Η Δ.Γερμανία έχει δώσει πιστώσεις Ι.2 δισ.μάρκα και η Αμερικη θ'αυξήσει τις πιστώσεις που δίνει κάπου 650 εκ. δολλάρια. Το ίδιο και η Σ.Ενωση και άλλες ανατολικες χώρες.

Αυτα που κέρδισαν οι Πολωνοι εργάτες μέσα από τον αγώνα τους, θα προσπαθήσουν να τα κρατήσουν και να πετύχουν κι άλλα. Ο κίνδυνος Ρώσσικης επέμβασης είναι πάντα ορατος στους Πολωνους εργάτες.

Η γραφειοκρατία απο την άλλη έχει εκτεθει στις υπόλοιπες γραφειοκρατίες. Ηδη οι εργάτες στις άλλες ανατολικες χώρες άρχισαν να μαθαίνουν για τις νίκες των Πολωνων. Το πως θα εξελιχτει η κατάσταση στην Πολωνία μετα απ'όλα αυτα, είναι δύσκολο να προβλέψουμε.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΟΛΩΝΙΑ

Τι γίνεται μέσα στο κόμμα;Πως μπορει ένα απλο μέλος νά επηρεάσει;

"..Ολες οι φράξιες,πολιτικες συσπειρώσεις ή οργανωμένες τάσεις απαγορεύονται.Το απλο μέλος έχει δικαίωμα δικης του άποψης αλλα στερείται το δικαίωμα της οργανωτικης σύνδεσης γύρω απο ένα κοινο πρόγραμμα..

..Οι πληροφορίες κυκλοφορουν απο τα κάτω προς τα πάνω,οι αποφάσεις και η γραμμη απο τα πάνω προς τα κάτω.."

Η εξουσία λοιπον βρίσκεται στα χέρια της ηγετικης γραφειοκρατίας τού κόμματος, που εξασκει με τον ίδιο καταπιεστικο και αντεργατικο τρόπο όπως τους καπιταλιστές της Δύσης.

Οπως οι καπιταλιστές της Δύσης έτσι και οι τάξεις που κυβερνουν τις χώρες τις Ανατολ.Ευρώπης,προσπαθουν να βγάζουν όσο περισσότερη παραγωγη με όσο λιγότερα έξοδα και χρόνο χωρις να λαμβάνουν υπ΄όψιν τους εργάτες.Γι αυτο οι ανθρακωρύχοι της Σιλεσίας απεργούσαν για περισσότερη ασφάλεια.Γι αυτο ένα απο τα αιτήματα των εργατων ήταν η κατάργηση του Σαββάτου.Οπως στη Δύση υπάρχει ένας καταπιεστικος μηχανισμος-αστυνομία,στρατος,νόμος-που εμποδίζει την ελεύθερη έκφραση και οργάνωση των εργαζομένων.

Τι είναι λοιπον η Πολωνικη κοινωνία;

Είναι μια ταξικη κοινωνία με άρχουσα τάξη την ηγετικη γραφειοκρατία του κόμματος,που άνκαι τα εργοστάσια και οι επιχειρήσεις δεν ανήκουν σ΄αυτους ατομικα,έχουν απόλυτο έλεγχο σ΄αυτες και τα συμφέροντα τους είναι αντίθετα με τους εργάτες.

Κάτι που μοιάζει λίγο που έχουμε στην μικρούλα Κύπρο,είναι η Εκκλησία σαν επιχείρηση.Τα εργοστάσια και τα κτήματα της Εκκλησίας δεν ανήκουν ατομικα ούτε στους Μητροπολίτες,ούτε στους Ηγούμενους.Ούτε και μπορουν να τα κληρονομήσουν..στα παιδια τους ή στους συγγενεις.Η περιουσία ανήκει στην Εκκλησία συλλογικα και οι ηγέτες της Εκκλησίαςέχουν απόλυτο έλεγχο πάνω τους.

Στις ανατολικες χώρες αυτοι που ελέγχουν την παραγωγη είναι και Κράτος.Αυτοι ελέγχουν όλη την πολιτικη και οικονομικη ζωη της χώρας.

Κάθε ανατολικη χώρα είναι σαν μια τεράστια επιχείρηση που ανήκειστο κόμμα.Αφεντικα είναι οι ηγέτες του κόμματος.

Μια τέτοια κοινωνία όμως είναι μια παραλλαγη της καπιταλιστικης.

Η πραγματικη απελευθέρωση της εργατικης τάξης θα έρθει μόνο με την εφαρμογη της εργατικης δημοκρατίας που η εργατικη τάξη μέσα απο τα δημοκρατικα της όργανα-τα εργατικα συμβούλια- θα έχει τον απόλυτο έλεγχο της παραγωγης και της πολιτικης.

Γι αυτο κάθε Κύπριος εργαζόμενος και αριστερος πρέπει να βρίσκεται στο πλευρο των Πολωνων εργατων στον αγώνα τους ενάντια στην τάξη που τους κυβερνα.

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΤΟ ΠΟΛΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Την Ιη Αυγούστου 1944, οι Πολωνοί ξεσηκώνουνται στη Βαρσοβία ενάντια στη Γερμανικη κατοχη.Η αντίσταση κράτησε 63 μέρες.Ο Χίτλερ μετα απο συνεχη βομβαρδισμο 2 ημερων ισοπεδώνει την πόλη, με 240,000 νεκρους. Το 1945 μετα την ήττα του αντιφασιστικου κινήματος, ο Ρώσσικος στρατος μπαίνει στην ερειπωμένη πόλη.

Οι περισσότεροι Πολωνοι εργάτες υποστήριζαν το Σοσιαλιστικο Κόμμα, ενω το Κ.Κόμμα είχε ήδη διαλυθει απο το 1938 μετά την εχτέλεση Ι2 ηγετικων στελεχων στη Μόσχα απο τον Στάλιν.

Το 1945 στις εκλογές γι΄ανάδειξη εργοστασιακων επιτροπων το ΣΚΠ παίρνει 65% των ψήφων και το ΚΚΠ μόνο το 2Ι%. Με το τέλος του πολέμου οι σοσιαλιστες ηγέτες βγαίνουν απ΄την παρανομία, συλλαμβάνονται όμως και φυλακίζονται απο το Ρώσσικο στρατο.

Το 1948, παρα την αντίθετη απόφαση του συνεδρίου του ΣΚΠ η Μόσχα εκβιαστικά ενώνει το ΣΚ με το ΚΚ και δημιουργήται το Πολωνικο Ενιαίο Εργατικο Κόμμα- ΠΕΕΚ.

Το 1949, γίνονται χιλιάδες συλλήψεις μελων του κόμματος απο τις αρχες που τούς κατηγόρησαν σαν "φασίστεςκαι προδότες". Ανάμεσα τους κι ο Γ.Γ. του κόμματος Γκομούλκα.

Ο μαρξισμος αναφέρει πως " η απελευθέρωση της εργατικης τάξης είναι έργο της ίδιας της εργατικης τάξης".Δυστυχως κάτι τέτιο δεν έγινε στην Πολωνία.Αντίθετα το παλιό κράτος που υπήρχε πριν και ο μηχανισμος του έμειναν άθικτοι.Απλως το κράτος πέρασε στα χέρια μερικων "κομμουνιστων" ηγετων που εμπιστεύθηκε ο Στάλιν.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

Η Πολωνία έχει μια μακρυα ιστορία εξεγέρσεων και διεκδικήσεων της εργατικης τάξης, ενάντια στους γραφειοκράτες του Πολωνικου Ενιαίου Εργατικου Κόμματος που βρίσκονται στην εξουσία.

1956 Ξεσήκωμα των εργατών στο Πότζναμ. Σύνθημα, "Ψωμι, Δικαιοσύνη".Τα μεροκάματα είχαν μειωθει προηγουμένως κατα Ι0%. Η αστυνομία σκοτώνει δεκάδες διαδηλωτες.Η κυβέρνηση παραιτήται.Επαναφέρεται ο Γκομούλκα, που κλείνει συμφωνία με τον Κρούτσεφ για ν΄αποσυρθουν τα Ρώσσικα τανκς που είχαν ήδη μπεί στην Πολωνία.

1970 Απεργίες στο Γκτάνσκ,Σζέσιν και Γδύνια.Η αστυνομία πυροβολά στο φαχνο. Νεκροι 55 και 2000 τραυματίες.Ο Γκομούλκα ξεσκεπάζεται στα μάτια του λαου.Ο Γκιέρεκ αναλαμβάνει την ηγεσία με την υπόσχεση-σύνθημα.."Εμπιστοσύνη στον Ανθρωπο".

1976 Η κυβέρνηση ανεβάζει τις τιμες 60-Ι00%.Οι εργάτες ξεχύνονται στους δρόμους.Στο Ράντομ οι διαδηλωτες καταστρέφουν τα γραφεία του κόμματος. Ο Γκιέρεκ υποχωρει χωρις να προκαλέσει επεισόδια.Αναθεωρει την αύξηση των τιμων μέσα σε 24 ώρες. Η ηγεσία πήρε το μάθημα της.Μια νίκη του Πολωνικου εργατικου κινήματος.

1980 (;)

Το ξεσήκωμα των Πολωνων εργατων ήταν αποτέλεσμα της οικονομικης χρεωκοπίας του ΠΕΕΚ και της καταπίεσης στην ίδια την χώρα.

α) Το αβυσσαλέο χρέος της χώρας που ξεπερνα τα 20 δισ. δολλάρια.

β) Η αύξηση στην τιμή του κρέατος κι άλλων βασικων αγαθων π.χ. της ζάχαρης διπλασιάστηκε.Ας σημειώσουμε ότι το 40% του προϋπολογισμου τής Πολωνίας χρησιμοποιήται για την σταθεροποίηση των τιμων των τροφίμων.

γ) Ο πληθωρισμος έχει φθάσει τα Ι0%.

δ) Μέσα στα πλαίσια των περικοπων, εκατοντάδες δημόσιοι υπάλληλοι έχουν απολυθει.

Στα ναυπηγεία Γκτάνσκ, απολύεται η εργάτρια Αννα Βαλεντίνοβιτς, που πρωτοστάτησε στις διαπραγματεύσεις του 1970 με τον Γκιέρεκ.Είχε σχέσεις με την Εργατικη Ενωσή Διαφωνούντων.Οι εργάτες κατεβαίνουν σε απεργία συμπαράστασης.

Πάνω απο Ι30,000 εργάτες απεργουν και οι απεργίες επεκτείνονται στα υφαντουργεία του Λοτζ και τα εργοστάσια του Βροσκλάου.Στη Γδύνια, Σόποτ, Στετίνο και στο βιομηχανικο συγκρότημα Νόβα Χούτα(χάλυβας).

Οι εργάτες σχηματίζουν απεργιακη επιτροπή που εκτος απο τα οικονομικα αιτήματα, διεκδικει και πολιτικα.Η κυβέρνηση ζητά χωριστες συμφωνίες για κάθε εργοστάσιο και μόνο στα οικονομικα αιτήματα.Η επιτροπη αρνήται και ζητα συνομιλίες στα ναυπηγεία "Λένιν".

Συλλαμβάνεται ο Γιάτσεκ Κούρον της Επιτροπης Κοινωνικης Αυτοάμυνας(ΚΟΡ) μαζι με άλλους Ι4 μέλη του ΚΟΡ.Αυτοι αποτελούσαν την κυριότερη πηγη ειδήσεων για τις απεργίες.

Μετα απο Ι7 μέρες μαζικων απεργιων ο Γκιέρεκ υποχωρει σε μια "κατ΄αρχη συμφωνία" με τους εργάτες για ανεξάρτητα συνδικάτα, δικαίωμα απεργίας κι αυξήσεις, ενω για τα άλλα αιτήματα θ΄άρχιζαν συζητήσεις για την διευθέτηση τους.Αμέσως μετα ο Γκιέρεκ αντικαθίσταται απο τον Σ.Κάνια στη θέση του Α΄Γ.Γ. του ΠΕΕΚ(πρώην υπεύθυνος της μυστικης αστυνομίας).Οι εξελίξεις συνεχίζονται...

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Ι953

Ι5-Ι6 Ιούνη. Διαμαρτυρίες οικοδόμων ενάντια στις νόρμες(καθορισμό απο το κράτος της μίνιμουμ παραγωγικότητας του εργάτη). Οι νόρμες αυξήθηκαν κατα Ι0% που ισοδυναμούσε με μείωση του μεροκάματος κατα Ι/3. Γίνονται συλλήψεις των πρωτεργατων. Οι απεργίες επεκτείνονται σ΄όλους τους οικοδόμους.

Ι7 Ιούνη.Οι απεργίες επεκτείνονται και σε άλλους κλάδους.Πάνω απο 300,000 εργάτες απο τις πιο "κόκκινες" περιοχες παίρνουν μέρος στις απεργίες.Εκλέγονται εργοστασιακες επιτροπες και γίνονται μαχητικες διαδηλώσεις με συνθήματα "Κάτω οι νόρμες", "Λεύτερες εκλογες","Λευτερια στους πολιτικσυς κρατούμενους" και με κόκκινες σημαίες.Γίνονται επιθέσεις σε φυλακές και κομματικα γρφεία.Αστυνομικοι παίρνουν το μέρος των διαδηλωτων.

Την νύχτα 300 Ρώσσικα τανκς και 25,000 στρατός εισβάλλουν στη χώρα.Η εξέγερση ηττήθηκε.Απολογισμος, 300 νεκροι και πολλοι τραυματίες.Γίνονται πολλες συλλήψεις.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ Ι956

Ανοιξη μέχρι Σεπτέμβρη.Η οικονομικη κατάσταση είναι άσχημη. Ο πρωθυπουργος Νάγκυ παραδέχεται ότι έπεσε το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων, ότι υπάρχει αστυνομικη καταπίεση και ότι έγιναν..λάθη.

Αρχίζουν οι πρώτες τάσεις φιλελευθεροποίησης με την επικράτηση των πιο "μαλακων" στην ηγεσία του κόμματος και γίνονται ανεκτοι κύκλοι αντιφρονούντων.Αρχίζουν εργατικες αναταραχες με συζητήσεις, αιτήματα και στάσεις εργασίας.

20 Σεπτ. Τεράστια διαδήλωση Ι00,000 για συμπαράσταση προς τους Πολωνους απεργους.Καταστρέφεται το άγαλμα του Στάλιν κι αρχίζουν οι συγκρούσεις.Η επανάσταση άρχισε.

24 Σεπτ. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται και οι απεργίες εξαπλώνουνται.Δημιουργούνται εργοστασιακα συμβούλια και καταλαμβάνονται ραδιοσταθμοι.Η κυβέρνηση παραλύει κι αναλαμβάνουν ρόλο εργατικης κυβέρνησης τα εργοστασιακα συμβούλια.

Η κυβέρνηση ανασχηματίζεται και φιλελευθεροποιήται.Αρκετα απο τα αιτήματα των εργατων γίνονται δεκτα, μέχρι και την ουδετερότητα της Ουγγαρίας.Αποχωρουν τα Ρώσσικα στρατεύματα απο τις πόλεις.Μέχρι τότε τα κύρια αιτήματα των εξεγερμένων εργατων ήταν:

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ
ΟΧΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ
ΟΧΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΗΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ.

Νιόβρης 3 Κυβερνητικη αντιπροσωπεία που πήγε να συζητήσει με τους Ρώσσους για τους όρους της αποχώρησης συλλαμβάνεται.

Νιόβρης 4 Τα Ρώσσικα τανκς εισβάλλουν στη Βουδαπέστη.Οι μάχες κρατουν 3 μέρες.Τουλάχιστον 2000 νεκροι.

Νιόβρης Ι2. Τα εργατικα συμβούλια δεν διαλύονται και γίνεται Πανουγγρικη συγκέντρωση. Σύλληψη των ηγετων.

Νιόβρης 2Ι. Δημιουργήται το κεντρικο εργατικο συμβούλιο της Βουδαπέστης.Καλει και πετυχαίνει διήμερη απεργία.

Δεκέβρης ΙΙ.Συλλαμβάνονται τα μέλη του Κεντρικου Συμβουλίου.

Η επανάσταση μετα την ήττα της σβήνει σιγα-σιγα.

Μέχρι το τέλος του Ι957, καταργούνται τα υπολλείμματα των εργατικων συμβουλίων.